

APOCALIPSA, CAPITOLUL 1

Îți mulțumesc mult, frate Neville. Cred că cineva a spus odată: „*Mă bucur când mi se zice: „Haidem la Casa Domnului.”* (Psalmul 122.1). Vă puteți așeza.

Ne pare rău că nu avem locuri suficiente pentru toți cei prezenți, și s-ar putea ca săptămâna viitoare să vină și mai mulți, deoarece oamenii vor auzi de aceste adunări.

Motivul pentru care avem acest timp special este că Duhul Sfânt a pus pe inima mea convingerea că Biserica ar trebui să primească acest Mesaj de avertizare, astăzi. Eu cred că acestea sunt cele mai importante Mesaje ale Bibliei, deoarece Îl descoperă pe Isus Hristos în Biserica Sa în acest timp.

Apoi, cred că nimeni nu poate avea credință și nu știe unde merge sau ce face, decât dacă are ceva pe care să-și bazeze gândurile și credința. De aceea, dacă Scriptura ni l-a descoperit pe Hristos și mersul vremurilor, în aceste zile din urmă, am face bine să căutăm și să aflăm unde suntem.

Îmi pare rău că biserica noastră nu este mai mare, dar sperăm s-o mărim într-o zi.

În ultimele patru zile, am studiat partea istorică a cărții Apocalipsei și astfel am intrat în lucruri despre care nu m-am gândit niciodată că s-ar putea întâmpla. Aceasta mi-a trezit dorința ca după aceste Șapte Epoci ale Bisericii să am o altă serie de adunări în care să aduc sus Biserica adevărată și biserica falsă și să le privesc prin Istorie și prin Scriptură, așa cum am mai încercat s-o fac odată când am predicat despre *Vița adevărată și vița falsă* aflate în Biblie.

Să încercăm să mai aducem câteva scaune. În timp ce mă voi gândi la aceasta, iar

oamenii încercă să se așeze, să aducem mai multe scaune ca să umplem locurile din spate și de afară, așa încât oamenii să se simtă cât mai bine în timpul serviciilor.

Acum aș vrea să vă spun tuturor celor care sunteți într-adevăr convinși cu privire la lucrurile care vor veni, că noi le vom explica. Desigur, eu nu vreau să iau de la mine însumi această măreață carte a Apocalipsei, ca să vorbesc despre Cele Șapte Epoci ale Bisericii, deoarece depind în totul de Dumnezeu care mi-o poate descoperi în timp ce mă apropiu de ea.

Partea istorică am luat-o din cele mai renumite tratate de Istorie pe care le cunosc...Chiar acum am în camera de studiu cam cinci sau șase comentarii: „*Cele două Babiloane*” ale lui Hislop, „*Cartea martirilor*” scrisă de Fox și alte câteva cărți cunoscute ca, „*Conciliul prenicean*” care cuprinde patru cărți ce însumează cam patru sute de pagini fiecare și „*Conciliul de la Niceea*”, cărți care cuprind toată Istoria. Dar dincolo de toate acestea, dacă vom reuși, urmează să luăm mesajul de pe banda magnetică și să scriem o carte despre **Cele șapte epoci ale Bisericii**, pe care o vom trimite în toată lumea, deoarece suntem în zilele din urmă; suntem la sfârșitul timpului.

Niciodată, nu am înțeles atât de bine în inima mea unde suntem, ca acum când, Duhul Sfânt a început să-mi descopere lucrurile ca să avertizez poporul Său cu privire la ele. Dar nu o pot face într-o biserică neîncăpătoare ca aceasta, de aceea, dacă stau jos și scriu cartea... Simt că dacă ajung la amvon, iar inspirația Duhului Sfânt, care este printre creștini, vine peste mine ca să mă ajute, voi fi mult mai mulțumit să scriu cartea după ce o am pe bandă, deoarece acolo voi avea inspirația despre aceste lucruri. Desigur, cărțile vor fi puțin aranjate, deoarece aici spunem lucruri pe care nu le vom scrie acolo și ne-ar lua prea mult timp cu repetările pe care le fac eu. Deci, în cartea aceasta totul va fi aranjat, dar vom încerca să dăm tuturor și benzile. În ce privește benzile din fiecare seară, literatura și celelalte lucruri, le veți găsi la băieții care se ocupă cu ele, chiar la ieșirea din clădire.

Acum, nu știu dacă voi fi în stare dar aș vrea să iau aceste mesaje despre Cele Șapte Epoci ale Bisericii și să le aduc în șapte seri, luând în fiecare seară câte o epocă: luni seara, Efes; marți seara, Smirna; miercuri seara, Pergam; joi seara, Tiatira; vineri seara, Sardes; sâmbătă seara, Filadelfia, iar duminică dimineața și seara, Laodicea, epoca bisericii în care trăim noi, redând ceea ce au spus istoricii despre fiecare din aceste biserici, care sunt îngerii lor, mesajul și ceea ce s-a întâmplat în fiecare din ele până în timpul acesta.

Este uimitor să vezi cum fiecare prorocie a Bibliei se potrivește în mod desăvârșit cu Istoria. Acest lucru m-a surprins atât de mult încât ieri am citit până am simțit că mi se umflă ochii, iar când am ieșit din cameră, i-am spus soției: „Niciodată nu mi-am imaginat că ar putea fi așa!” Vedeți cât este de măreț?

Acum, dacă nu voi fi în stare să termin totul într-o seară: prezentarea bisericii și mesajul pentru ea, atunci o voi face în dimineața următoare la ora 10.00. Noi vom anunța acest lucru în fiecare seară pentru ca cei ce doresc să poată veni să asculte restul mesajului, deși vom încerca să înregistrăm. Deci, dacă nu vom termina seara, vom avea servicii de la ora 10.00 dimineața, când voi încerca să termin, ca frații să poată înregistra.

Am anunțat că în acest timp nu vom avea deloc servicii de vindecare, deoarece încercăm să rămânem sub inspirația profetică a Bibliei, dar foarte curând vom avea și un serviciu de vindecare. După terminarea acestor servicii, vom avea din nou un serviciu de vindecare în acest loc.

Aș vrea să fie clar pentru toți că s-ar putea ca aceasta să taie și să doară, provocându-ne tuturor o puternică scuturătură, dar eu nu sunt răspunzător decât de predicarea Cuvântului, de aceea, tot ce trebuie să fac este să stau corect pe Cuvânt. Apoi, s-ar putea ca aceste Epoci ale Bisericii să se reflecte asupra vreunei denominațiuni, dar dacă este așa, să știți că nu o fac intenționat. Aceasta este ceea ce spune Scriptura; este descoperirea pe care am primit-o cu privire la aceste lucruri. Dacă veți crede că sunt greșit în ceea ce spun, nu vă ridicați împotriva mea ci rugați-vă pentru mine ca Dumnezeu să-mi arate ce este corect, deoarece, fără

Îndoială, doresc să fiu corect.

Și încă ceva: eu îmi dau foarte bine seama de responsabilitatea pe care o am într-o adunare ca aceasta, în care învăț poporul...pentru că Duhul Sfânt mă va face răspunzător pentru cuvintele pe care le voi rosti de la acest amvon. Astfel, cred că vedeți cât de serios trebuie să ne apropiem de aceste lucruri.

Aș fi vrut să ținem în altă parte aceste servicii, dar fiindcă este învățătură trebuie s-o facem aici. Afară, în serviciile de evanghelizare, fiecare din noi are o părere și ne putem deosebi, așa cum a fost și de-a lungul epocilor, deoarece fiecare avem propria noastră biserică în care am fost învățați ce să credem. De aceea, mie nu-mi place să merg în biserica cuiva și să le spun oamenilor ceva contrar cu ceea ce au fost învățați acolo, dar am încercat să le spun cât se poate de clar că, dacă un om este catolic și crede că mântuirea lui depinde de Biserica Catolică, este pierdut; dacă este baptist și crede că mântuirea lui depinde de Biserica Baptistă, este pierdut; dacă este penticostal și crede că mântuirea lui depinde de Biserica Penticostală, este pierdut, acest lucru fiind valabil pentru fiecare biserică. Dar, dacă acel individ se odihnește solemn pe credința în lucrarea înfăptuită de Hristos la Calvar, este salvat. Pe mine nu mă interesează de care biserică aparține el, deoarece *„prin har ați fost mântuiți, prin credință.”* (Efeseni 2.8).

Noi am început în clădirea aceasta mică și veche cu mulți ani în urmă, doar cu un bătrân. Ea este un loc sacru pentru noi și nu-mi place s-o văd modificată în vreun fel, pentru că aici ne-am întâlnit pentru prima dată cu Dumnezeu, în vremea când nu avem nici măcar o podea pe jos. Este însă atât de veche încât am făcut un program de renovare pentru a umple acest colț cu o biserică nouă.

Până atunci, știi că dacă mă întorc de pe câmp, unde nu vreau să-i rănesc pe frați prin mesajele aduse, pot să-mi exprim propria opinie de la acest amvon. Astfel, dacă spuneți: „Eu am fost învățat puțin diferit și vreau...” dacă vreți, vă vom invita să veniți aici. Vedeți? Nu este nimeni s-o patroneze sau ceva de felul acesta. Aici este Tabernacolul și oricine dorește să vină, este bine venit. Vă invit doar să veniți cu Biblia voastră și să vă aduceți la fiecare adunare creion și hârtie.

Acum, eu nu pot aduce toate comentariile, cărțile și așa mai departe, de aceea, în loc să aduc cartea și să-i răsfoiesc paginile aici, îmi iau câteva notițe din istorie și din comentarii, ca să vă pot citi din ele ce este mai important. Dar când ajungem la Scripturi, vom folosi Biblia. Apoi, voi comenta și voi explica ce au spus istoricii și desigur, urmărind evenimentele vom putea înțelege corect simbolurile, astfel încât să avem totul în ordine.

Vom face tot ce putem ca să începem devreme, pentru că atunci vom și scăpa devreme, deoarece vor fi opt zile de adunare, de duminica aceasta, până duminica viitoare.

În dimineața aceasta voi începe cu capitolul 1 din Apocalipsa, pentru că această carte este împărțită în trei părți. De primele trei capitole ne vom ocupa în aceste opt zile, deși o singură epocă a Bisericii ne-ar putea lua o lună. Noi vom atinge însă doar punctele principale, iar când veți primi cartea, ea va fi scrisă mai amănunțit.

Deci, primele trei capitole din Apocalipsa se ocupă cu Biserica, după care aceasta dispare și nu o mai vedem până la timpul sfârșitului. Apocalipsa 1 până la 3 se ocupă cu Biserica; din capitolul 4 până la 19 vedem Israelul, o națiune; iar din capitolul 19 până la 22 sunt amândouă împreună; potirele, urgiile și așa mai departe, până la sfârșit. Cartea este împărțită în trei părți, înțelegeți? Noi vom lua primele trei capitole, care corespund cu Biserica, inclusiv epoca Bisericii în care trăim.

La început s-ar putea să vi se pară sec, deoarece trebuie să mergem înapoi ca să punem o temelie. Eu m-am rugat, am studiat și am făcut tot ce am putut ca să aduc simțirea Duhului Sfânt care să așeze aceste lucruri, pentru ca oamenii să vadă și să fie lămurii astfel încât să vină mai aproape de Hristos, deoarece suntem în timpul sfârșitului.

Este atât de minunat faptul că, studiind Istoria am văzut cum a început prima Biserică și ce s-a întâmplat acolo; am văzut acea Sămânță micuță a lui Dumnezeu

mișcându-se în fiecare din aceste epoci, fiind scoasă afară complet.

Începând de mâine seară vom avea aici o hartă, adică o tablă pe care vă voi arăta anumite lucruri. Cred că unul din învățătorii de școală duminicală are o tablă, deoarece am văzut-o în spate. Voi lua un portar s-o aducă și s-o pună aici în față, ca să pot scrie pe ea și să vă învăț, așa încât să fiți siguri și să puteți face desenul în timp ce voi încerca să aduc cât mai aproape aceste lucruri.

Înainte de a începe, aș vrea să vă spun că veți vedea începutul epocii Bisericii, ce au învățat și ce au făcut apostolii, principiile Bibliei și toate celelalte. Apoi veți vedea cum în a doua epocă după apostoli, acea biserică a început să se îndepărteze de învățătura adevărată, cum în epoca a treia a ajuns și mai departe, iar în epoca a patra a slăbit și mai mult, ajungând într-o stare căldicică. Biserica a produs o biserică căldicică.

Eu respect religia fiecărui om, dar Biserica umplută cu Duhul Sfânt a fost de la început până în timpul acesta Biserica adevărată, Biserica cincizecimii. Acesta este adevărul. Dumnezeu a păstrat această Biserică.

Eu m-am gândit adesea la cuvintele spuse de Isus: „*Nu te teme, turmă mică; pentru că Tatăl vostru vă dă cu plăcere Împărăția.*” (Luca 12.32), și m-am întrebat ce înseamnă, dar acum am înțeles.

Săptămâna trecută, am avut o adunare la Shreveport, Louisiana. Acolo am avut cea mai minunată adunare la care am participat vreodată în viața mea.

Am avut câteva zile de vacanță, așa că m-am dus jos, în Kentucky, împreună cu fratele Woods, unul dintre diaconii sau mai degrabă unul dintre administratorii de aici, la vânătoare de veverițe.

Am împușcat prima veveriță și pentru că trecuse cineva cu câinii pe acolo, am zis: „Voi aștepta până când veverițele vor ieși, din nou, afară din scorburi.” Toate fugiseră și se ascuseseră în scorburi, așa că am zis: „Voi sta aici și voi aștepta până vor ieși afară.” Era foarte frig și urechile îmi ardeau din pricina gerului, căci bătea un vânt foarte aspru printre acele scorburi, dar am spus: „Voi aștepta până vin veverițele afară.”

Am stat acolo până când Duhul Sfânt mi-a spus: *Ridică-te și du-te în locul pe care l-ai numit „Scorbura vânătorului”, pentru că acolo îți voi vorbi.*”

M-am dus în locul pe care l-am numit „Scorbura vânătorului”. Motivul pentru care am numit aceste scorburi, „Scorbura vânătorului”, este că odată am mers în locul acela și am văzut șaisprezece veverițe care stăteau pe un copac. Am împușcat câte îmi trebuiau, iar pe restul le-am lăsat acolo și am plecat. (cred că acesta este modul corect de a vâna).

Deci El mi-a spus: *„Du-te în locul pe care l-ai numit „Scorbura vânătorului.”* referindu-Se la faptul că eu l-am numit așa.

M-am dus acolo sus, la capătul acelei scorburi, m-am așezat sub un stejar alb și am așteptat aproape o jumătate de oră, dar nu s-a întâmplat nimic. Atunci m-am așezat pe pământ și mi-am întins mâinile, iar atunci El mi-a vorbit.

Când a făcut aceasta, mi-a descoperit cuvintele referitoare la această Scriptură de care ne apropiem în dimineața aceasta, și pe care nu le-am văzut niciodată până acum.

Apoi, când am ajuns în Shreveport, Louisiana, doamna Shrader, care este o femeie înzestrată...

Cu mulți ani în urmă, când Îngerul Domnului m-a întâlnit pentru prima dată aici, jos la râu, a apărut acea Lumină și El mi-a vorbit. Unsprezece ani mai târziu, când am intrat în adunare, femeia aceasta micuță s-a ridicat în picioare, a vorbit în limbi și a tălmăcit, spunând cuvânt cu cuvânt ceea ce spusese Îngerul.

Și aceeași femeie micuță a fost mișcată de Duhul Sfânt, atunci când am mers la „Tabernacolul Vieții” din Shreveport spunându-mi cuvânt cu cuvânt ceea ce mi-a spus El pe munte. Apoi Duhul a început să se miște și să dea tălmăcirea, descoperind prin prorocie, care niciodată nu a dat greș, lucrurile care se vor întâmpla în adunările din serile următoare. Înainte de aceasta, o femeie micuță a venit în adunare. Era o baptistă și habar nu avea de ceea ce urma să facă. Stătea în mijlocul adunării, când Duhul Sfânt a venit peste ea și a început să vorbească în limbi; o femeie baptistă care venea din prima Biserică Baptistă din Shreveport. Ea nici nu știa ce face dar, înainte să poată zice ceva, Duhul Sfânt a dat tălmăcirea: *„Așa vorbește Domnul: În trei luni Duhul lui Moise, Ilie și Hristos, va sluji în Tabernacolul acesta.”*, și totul s-a împlinit întocmai.

Un bărbat din Meridian, Mississippi, s-a dus să ia ceva din frigider, dar în clipa când a întins mâna spre ușa, Duhul lui Dumnezeu a venit peste el și a început să vorbească în limbi, fără să știe ce face. Și înainte să înțeleagă ce se întâmplă, Duhul Sfânt i-a vorbit din nou și i-a spus: *„Du-te la Shreveport, Louisiana, și slujitorul Meu îți va spune ce să faci.”* Vedeți?

Astfel, omul a venit acolo și a spus: „Nu înțeleg, căci nu mi s-a mai întâmplat niciodată așa ceva.” O, Doamne! Noi trăim în zilele din urmă, chiar înainte de venirea Domnului.

Acea bisericuță a fost întotdeauna o minoritate. Eu nu mă refer la denomi-națiunea pentecostală, ci la oamenii care au trăit experiența cincizecimii. Cincizecimea nu este o organizație, ci este o experiență pe care o trăiește oricine o dorește: catolic, iudeu, prozelit, metodist, baptist. *„Oricine vrea, să vină.”* Aceasta este o experiență individuală. Dumnezeu nu se ocupă cu o denomi-națiune; nici cu neamurile ca rasă, sau ca o națiune, ci se ocupă cu fiecare om în mod individual.

„*Oricine vrea...*” alb, negru, galben, mulatru, metodist, baptist, protestant, catolic, sau orice ar fi, lăsați-l să vină. Eu sunt bucuros pentru că El a făcut-o în felul acesta.

Odată cineva a spus: „Aș prefera ca El să spună altceva decât să strige numele meu: „Lăsați-l pe William Branham să vină”, deoarece acolo ar putea fi mai mulți oameni cu numele William Branham.” Totuși, când El a spus „*Oricine*”, știu că m-a luat și pe mine.

Acesta este modul în care putem păși cu toții: „*Oricine vrea, să vină*”.

Știu că pe la hoteluri și pe la moteluri sunt o mulțime de oameni veniți din toată lumea. Vedeți? Sunt oameni veniți din Irlanda și din alte locuri, care așteaptă aceste întâlniri, dar nu pot ajunge la ei, deoarece vreau să dau timpul acesta învățăturii, înțelegeți?

Acum, înainte de a începe studiul acestei Cărți, vreau să mai spun ceva. La început a fost o Biserică a cincizecimii, care s-a mișcat afară sub puterea Duhului Sfânt și a scris o carte a Faptelor. În epoca a doua ea a început să se micșoreze; biserica a devenit formală, dar acea Sămânță micuță de la cincizecime a continuat să meargă înainte cu supranaturalul. Apoi, ea a mers prin epocile întunecoase și a trecut timp de aproape patru sute și ceva de ani prin prigoane sângeroase, dar micuța Sămânță de la cincizecime a continuat să meargă mai departe. Nu mă întrebați cum a putut supraviețui, căci singurul care a putut face aceasta a fost Dumnezeu, în mâna căruia era.

Ei luau bărbații și îi țintuiau pe stâlpi; luau un țaruș de lemn, îl înfigeau în ei și îi învârteau; apoi lăseau câinii să-i sfâșie și să tragă măruntaiele din ei deși nu erau încă morți. Luau femeile, le tăiau sânii și le lăseau să se chinuiască așa până se scurgea tot sângele din ele și mureau. Pe cele care erau însărcinate le luau, scoteau copiii din ele și îi aruncau la câini și la porci sub privirile lor. Ei făceau aceste lucruri în numele creștinismului, dar Isus a spus în Biblie: „...*va veni*

vremea când oricine vă va ucide, să creadă că aduce o slujbă lui Dumnezeu.” (Ioan 16.2). Vedeți?

Acest lucru s-a strecurat și în epoca următoare, când s-a încheiat. După aceea vedem că Biserica a ieșit afară prin reformă. În timpul acela, ea s-a îndepărtat tot mai mult de Duhul și a continuat s-o facă până când, în această epocă din urmă este gata să se unifice și să facă o icoană fiarei. **Dar acel Duh micuț va trăi în inimile oamenilor până va veni Isus.** Așa trebuie să fie.

Țineți minte aceasta, pentru că noi vom lua fiecare lucru, din Istorie, și vom arăta că s-a petrecut exact așa. Luați și studiați Istoria, apoi citiți Biblia și veți vedea că totul corespunde întocmai.

Oh, fie ca noi să n-o luăm ca pe o muștrare, ci să primim cu smerenie avertizarea Duhului Sfânt și să ne rugăm zi și noapte. Nu lăsați nimic să vă oprească din rugăciune!

Vom intra și vom „săpa” ca să dezgropăm și să aducem la suprafață viața acelor bărbați mari din trecut și felul cum s-au jertfit ei. Astfel, veți vedea cât de puțin ați făcut voi. Aceasta mă face să mă rușinez adesea, pentru că noi trebuie să avem totul atât de ușor, în timp ce ei au obținut fiecare lucru atât de greu. Pavel a spus despre ei, în Evrei 11, că: *„...au pribegit îmbrăcați cu cojoace și în piei de capre, lipsiți de toate, prizoniți munciți...”* (Evrei 11.37). Cum va sta mărturia noastră pe lângă a lor? Cum va fi ea, căci noi trebuie să avem totul atât de frumos?

Acum, înainte de a deschide Cartea, aș dori ca toți cei care putem, să ne ridicăm pentru un moment de rugăciune, și cu respect și cu inima plină de sinceritate, să înălțăm un cuvânt de rugăciune către Dumnezeu.

Doamne Dumnezeule, Creatorul cerului și al pământului, Autorul Vieții veșnice și Dătătorul tuturor darurilor bune și desăvârșite, mai întâi Te vom ruga să ne ierți,

Doamne, pentru toată indiferența și păcatele noastre înfăptuite împotriva Ta și a aproapelui nostru.

Fie ca această perioadă scurtă, în care vom veni împreună, să nu fie doar pentru zidirea sufletelor noastre, ci ea să ne lumineze și să ne inspire în așa fel încât să mergem să spunem și altora. Fie ca acesta să fie un timp de predare din nou, de unire cu plinătatea Trupului lui Hristos și de pregătire pentru răpire.

Tată Dumnezeule, nu dorim s-o facem prin propriile noastre puteri, deoarece știm că slujitorul Tău și toți ceilalți slujitori ai Tăi sunt prea neînsemnați pentru această temă măreață. Privind la bărbații înțelepți din trecut, care și-au pus pe inimă să încerce să descopere și să comenteze această mare carte a Apocalipsei, ne dăm seama cât de neînsemnați suntem noi față de ei. Dar Tu ești Tăria noastră.

Tată ceresc, știu că Tu vei face ceva deosebit în timpul acesta, de aceea Te rog să lași ca Duhul Sfânt să aibă autoritate asupra fiecărei inimi; taie împrejur buzele care vorbesc și urechile care ascultă.

Apoi, când totul se va termina și vom pleca din casa aceasta, să ne predăm Ție și să spunem: „Este bine că am fost acolo, pentru că Duhul Sfânt ne-a vorbit în timp ce am stat jos, iar acum suntem siliți să facem tot ce putem în timp ce Lumina de seară strălucește.” Îngăduie aceasta, Doamne.

Fie ca această adunare să-i facă pe bărbați și pe femei să se înnoiască, iar Tu să ridici vorbitori în limbi, tălmăcitori ai limbilor și daruri de prorocie. Ridică păstori, predicatori, evangheliști și așa mai departe, astfel ca Biserica să poată fi zidită. Ridică misionari care să meargă pe câmp și să răspândească această Evanghelie glorioasă. Oriunde va merge Cuvântul, fie ca El să cadă pe un pământ bun ca să aducă roadă însutită, deoarece credem că suntem la sfârșitul epocii bisericii și sfârșitul este aproape.

Îngăduie aceste lucruri, Tată. Ajută-mă în timpul acesta, Doamne, pentru că am nevoie de Tine și Te rog aceasta în timp ce mă încredințez Ție pentru aceste servicii, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

(O soră vorbește în limbi, iar un frate dă tălmăcirea: „Ascultă-Mă, poporul Meu. Lasă-ți urechile deschise la mișcarea Duhului lui Dumnezeu. Lăsați-vă inimile înțelegătoare, deoarece Eu voi vorbi poporului Meu, prin profetul Meu. El urmează să aducă afară adâncimea Cuvântului Meu,- lucruri pe care nu le puteți înțelege decât prin descoperire duhovnicească -, și vă descoperă că așa este. Eu binecuvântez inimile voastre, copii. Cei ce sunteți în stare, uitați-vă la El în timp ce vorbește prin profetul Său și spune aceste lucruri (nu se aude clar) în auzul vostru, căci dorește să ascultați...(Nu se aude clar).

...Aceasta este o avertizare, fiindcă este timpul din urmă, când Cuvântul urmează să fie spus multor inimi omenești. Acesta este un timp în care înțelegerea noastră trebuie să fie roditoare. Lăsați deci, ca Duhul Sfânt să vorbească, prin profetul lui Dumnezeu, iar inimile noastre să fie făcute înțelegătoare. Să ne strângem mai aproape ca să nu pierdem ceva ce este prea important pentru noi ca să înțelegem. Așa vorbește Domnul.”).

Dumnezeule Atotputernic, care L-ai înviat pe Isus din morți, suntem atât de bucuroși să știm că Duhul Tău locuiește printre noi. El este întotdeauna Adevărul și nici un cuvânt neadevărat nu este în Sine. Tată, în continuare confirmă Cuvântul Tău în timp ce Îl vom citi pentru slujba Ta.

Fă fiecare inimă trează, căci Tu ai spus: „Fiți gata și pregătiți-vă, căci va veni ceva.” **S-ar putea ca acesta să fie poporul care primește ultima avertizare pentru a se întoarce de la lucrările lor la calea cea adevărată.** Îți mulțumim, Dumnezeule sfânt, în Numele Fiului Tău, Domnul Isus. Amin.

Deschideți acum la cartea **Apocalipsei, capitolul 1**, de unde vreau să citesc **primele trei versete** (fratele Branham folosește Biblia „King James”).

„Descoperirea lui Isus Hristos, pe care I-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor Săi lucrurile care au să se întâmple în curând. Și le-a făcut-o cunoscut, trimițând pe îngerul Său la robul Său, Ioan, -

care a mărturisit despre Cuvântul lui Dumnezeu și despre mărturia lui Isus Hristos, și a spus tot ce a văzut.

Ferice de cine citește, și de cei ce ascultă cuvintele acestei prorocii, și păzesc lucrurile scrise în ea! Căci vremea este aproape!”

Așa cum am spus înainte, vom face o împărțire a Cărții conform Istoriei, așa că, de fiecare dată când mă veți vedea făcând referire la paginile pe care le-am scris aici, să știți că aceasta este esența pe care am luat-o din comentariile istoricilor.

Scriitorul acestei Cărți, care a fost scrisă pentru generațiile viitoare, este sfântul apostol Ioan, și cuprinde mesajele către cei șapte îngeri a celor șapte epoci distincte ale perioadei creștine, începând cu timpul apostolilor până la venirea Domnului. Epocile se succed, pe rând, de la înălțarea Domnului nostru până la venirea Lui din nou. În fiecare epocă a bisericii ni se prezintă starea ei spirituală și poate fi văzută prin mesajul adresat ei de către Duhul Sfânt. Mai mult, fiecare epocă poartă vița adevărată a lui Hristos: fecioarele înțelepte, și vița falsă, altoită: fecioarele neînțelepte.

Istoricii sunt de acord că Ioan a trăit în ultimii ani ai vieții sale în orașul Efes, unde a și murit, iar când a scris cartea Apocalipsei se afla pe Insula Patmos. Ea nu este povestea vieții lui, ci este povestea lui Hristos în epocile viitoare. Vedeți, este o profeție: profeția despre o epocă ce vine; dar nu este profeția lui Ioan, ci este descoperirea dată de Domnul în mod solemn; nu este descoperirea sfântului apostol Ioan, ci este descoperirea lui Hristos Domnul.

Apocalipsa este ultima carte a Noului Testament, dar cuprinde toate lucrurile de la

Începutul până la sfârșitul Evangheliei, lucru cu care sunt de acord și învățătorii Bibliei.

Scrisoarea către cele șapte epoci ale Bisericii este o profeție referitoare la epocile viitoare. Astfel, Pavel a scris despre viața și gloria epocii Bisericii din timpul lui, dar Ioan a scris despre viața și gloria celor șapte epoci ce urmau să vină în viitor, mesajele fiind adresate celor șapte trimiși sau mesageri și tuturor creștinilor care vor trăi în timpul acestor îngeri.

Acum, cartea Apocalipsei. Noi vom încerca s-o împărțim în mai multe părți și voi face tot posibilul să vă las liberi pe la ora 11.00-11.30, ca să putem începe din nou pe la ora 7.00.

Să privim cuprinsul capitolului întâi:

- versetul 1 vorbește de la sine, deoarece este Descoperirea lui Isus Hristos;
- versetul 2: sfântul apostol Ioan este slujitor și scriitor;
- versetul 3: binecuvântările pronunțate;
- versetul 4: salutul pentru biserici;
- versetul 7: anunțurile;
- versetul 8: dumnezeirea supremă a lui Isus Hristos;

- de la versetul 9 până la versetul 14: viziunea din Patmos;

- versetele 14 și 15 descriu slava înșeptită a Persoanei Lui.

Oh, este minunat să vedem slava înșeptită a Persoanei lui Isus Hristos, după învierea Sa glorioasă!

Acum titlul: **„Descoperirea lui Isus Hristos...”**

Nu este vorba de descoperirea sfântului apostol Ioan, ci de **descoperirea lui Isus Hristos**, Fiul lui Dumnezeu.

Cuvântul grec pentru **Descoperire** este **Apocalypse** și înseamnă **dezvelire**. Eu am luat acest cuvânt și am căutat să-i aflu însemnătatea. Este asemenea unui sculptor care face o statuie mare și o acoperă cu un văl. Apoi, merge și trage jos acel văl, descoperind ceea ce se ascundea după el. Aceasta este o descoperire.

Astfel, această carte nu ne descoperă atât de mult Persoana lui Isus Hristos (deși, fără îndoială, ne vorbește despre dumnezeirea Lui, despre slujba Sa înșeptită și despre faptul că El este Preot, Împărat și așa mai departe), ci este **descoperirea lucrării Sale viitoare în mijlocul celor șapte epoci ale Bisericii ce urmează să vină**.

Când Domnul nostru era pe pământ, ucenicii Săi L-au întrebat: *„Doamne, în vremea aceasta ai de gând să așezi din nou împărăția lui Israel?”* (Fapte 1.6), dar El le-a răspuns: *„Nu este treaba voastră să știți vremurile sau soroacele...”* (v.7). Nimeni nu va ști aceasta, pentru că tot El a spus: *„Nici chiar Fiul nu știe...”* dar după moartea, înmormântarea, învierea și înălțarea Sa în slavă, a primit de la Dumnezeu viitorul Bisericii apoi, S-a întors să aducă acest mesaj Bisericii; mesaj care arată starea Bisericii de-a lungul epocilor, până la venirea Sa.

El n-a putut face aceasta înainte de moartea, îngroparea și învierea Sa, deoarece nu știa.

Observați cum scrie Scriptura aici?

„Descoperirea lui Isus Hristos, pe care l-a dat-o Dumnezeu...”

Deci, Dumnezeu Tatăl i-a dat descoperirea Fiului Său Isus Hristos, iar El l-a trimis pe îngerul Său la Ioan ca să-i arate lucrurile care au fost, care sunt și care vor veni. Oh, totul este așezat minunat!

Apocalipsa i-a fost dată lui, ca să descopere lucrarea lui Hristos și faptul că El va fi Același în fiecare epocă. Acesta este motivul pentru care v-am spus azi dimineață: „Păstrați în minte Biserica adevărată!” Biserica adevărată a început în ziua cincizecimii.

Nu există nici un teolog, nici un învățător al Bibliei sau vreun istoric, care să spună că ea a început în zilele lui Martin Luther sau ale lui Wesley, în epoca catolică sau în orice altă epocă. Biserica adevărată a început la cincizecime; atunci s-a născut ea. Acolo a fost începutul ei.

Astfel, dacă stai de vorba cu cineva, nu poate merge nicăieri în altă parte.

Este ca și cum ai pune un iepure pe câmp. Tu știi fiecare gaură, așa că o vei astupa, iar el va fi obligat să se întoarcă exact în locul de unde a venit.

Păi, la fel este cu Biserica, cu epocile ei și cu lucrarea Duhului Sfânt. Voi trebuie să vă întoarceți la început; la original. Dumnezeu este infinit și omniprezent, și fiind infinit, El nu poate face ceva aici și ceva contrar dincolo, ci de fiecare dată trebuie

să procedeze ca prima dată.

Când Duhul Sfânt s-a revărsat pentru prima dată și peste neamuri, Petru a spus: „*Se poate opri apa ca să nu fie botezați aceștia care au primit Duhul Sfânt ca și noi?*” (Fapte 10.49), iar când Isus era pe pământ, cineva l-a zis odată: „*Oare este îngăduit unui bărbat să-și lase nevasta pentru orice pricină?*”

Drept răspuns El le-a zis: „Oare nu ați citit că Ziditorul, de la început i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască,

Și a zis: „De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va alipi de nevastă-sa...”

Și a continuat: „*Moise a îngăduit să vă lăsați nevestele..., dar de la început n-a fost așa.*” (Matei 19.3-8).

Întoarceți-vă la început! Astfel, dacă vom vorbi despre epocile Bisericii, **trebuie să ne întoarcem la început**, comparându-l cu fiecare declarație făcută de oameni de-a lungul epocilor.

Aceasta este cea mai puternică dintre toate cărțile Bibliei; este singura Carte pe care Și-a pus Hristos pecetea Sa. Ea începe cu o binecuvântare și se încheie cu un blestem: „*Ferice de cine citește...*” și: „*Blestemat este oricine...*” este singura Carte în care Hristos însuși a scris întreaga Biblie, așa cum a scris cele zece porunci cu propriile Sale degete. Acesta este adevărul. Și așa cum iudeii țin Legea, noi avem astăzi Apocalipsa.

Dacă Satana urăște vreo carte din Biblie, aceasta este Apocalipsa. El urăște toată Scriptura, pentru că ea este artileria completă, dar cel mai mult urăște Apocalipsa și Geneza, deoarece Geneza arată începutul lui, iar Apocalipsa descoperă ce

urmează să i se întâmple în zilele din urmă: că va fi legat pentru o mie de ani, apoi, el, prorocul mincinos și fiara, vor fi aruncați în iazul de foc.

Satana atacă autenticitatea cărții Geneza, spunând că nu este adevărată, ceea ce face ca mințile oamenilor să fie întunecate. Priviți ce atacă Diavolul: Geneza și Apocalipsa; prima și ultima carte a Bibliei.

Cartea Apocalipsei conține mai multe simboluri decât tot restul cărților din Biblie, deoarece este o carte profetică. Acesta este motivul pentru care ea poate fi înțeleasă numai de o clasă de oameni. Apocalipsa nu este pentru toți, ci doar pentru cei cu vedere profetică.

Biblia spune în Deuteronom că „*lucrurile ascunse sunt ale Domnului...*” (Deuteronom 29.29). Acesta este adevărul. Și El descoperă aceste lucruri ascunse copiilor Săi.

Mintea firească nu poate pătrunde lucrurile mărețe ale Scripturii, deoarece ele sunt o nebunie pentru ea. De aceea, această Carte a fost scrisă doar pentru cei ce iubesc Cuvântul lui Dumnezeu: pentru Biserică. Descoperirea lui Isus Hristos pentru Biserica Efes: pentru Biserica Smirna și așa mai departe. Descoperirea lui Isus Hristos este pentru Biserica Sa. Aceasta îmi place.

Și observați, ea este în același timp sfârșitul Scripturilor; sfârșitul complet, de aceea este așezată la locul potrivit: la sfârșitul Bibliei. Descoperirea tuturor lucrurilor a fost așezată la sfârșit, fiind urmată de o binecuvântare pentru cei ce o citesc și o ascultă și de blestem pentru cei ce vor adăuga sau vor scoate ceva din conținutul ei. Oh, ea este artileria completă, Absolutul, și nimeni nu poate adăuga ceva la ea, deoarece Dumnezeu a spus că dacă vreun om va încerca să adauge sau să scoată ceva din această Carte, îi va fi scoasă partea de la Pomul vieții. Vedeți? Dacă cineva va încerca să scoată ceva, îi va fi scoasă partea lui din carte.

De aceea, când vedem descoperirea multiplă a Domnului nostru: cine și ce este El, dacă cineva va adăuga sau va scoate ceva la aceasta, aceea va fi o prorocie falsă. Mulți au încercat să spună că ei au primit mai mult din această descoperire, dar aceasta este descoperirea completă a Domnului Isus în mijlocul Bisericii Lui.

Deci, cuvântul grec „**dezvelire**”, înseamnă „**arătarea a ceva ce a fost ascuns, nedescoperit, descoperirea lui Hristos.**”

Versetul 1 ne prezintă **descoperirea sau dezvelirea lui Hristos**. Oh, zilele din urmă și venirea Domnului au fost ascunse apostolilor, de aceea ei L-au întrebat despre aceste lucruri, dar numai unul a trăit să primească descoperirea, însă nici el nu a înțeles pentru că Istoria nu era încă derulată.

Mesajul acestei cărți se adresează celor șapte biserici din Asia Mică. Desigur în zilele acelea erau mai multe biserici, dar au fost alese cele șapte deoarece epocile care aveau să vină urmau să aibă caracteristicile lor.

Efes avea ceva caracteristic epocii care-i poartă numele, și la fel: Smirna, Pergam, Filadelfia etc. Toate aveau ceva din trăsăturile epocilor ce aveau să vină.

Oh! Orice om care vede realitatea spirituală a Scripturilor, nu poate spune că ei nu au fost inspirați! (fratele Branham bate de trei ori în amvon). Păi, tocmai faptele voastre, motivația și ținta voastră, dovedesc că Scriptura este inspirată. Să poți vedea cum Dumnezeu împlinește aceste lucruri! Chiar și ceea ce faceți este simbolizat aici.

Când Avraam s-a dus să-l aducă jertfă pe singurul său fiu, Îl simboliza pe Dumnezeu care, câteva mii de ani mai târziu, avea să-L jertfească pe Fiul Său. Sau Iosif, care a fost vândut și a ajuns în temniță. El era urât de frații săi, dar tatăl său îl iubea, iar Duhul a lucrat în viața acestui bărbat care a fost un simbol desăvârșit spre Hristos. Când David a fost respins și urca muntele Măslinilor privind spre

cetate și plângând căci era un rege respins, Îl simboliza pe Fiul lui David care, câțiva ani mai târziu, a urcat același munte plângând pentru Ierusalim ca un Rege respins. Duhul Sfânt Îl arăta prin toate aceste simboluri.

Oh, atunci puteți vedea marea biserică a cincizecimii în aceste zile din urmă? (fratele Branham bate de cinci ori în amvon). Puteți vedea cum a fost inaugurată de Dumnezeu în ziua de rusalii? Duhul primit atunci trebuia să rămână în Biserică prin toate epocile, dar ei au ajuns formali și indiferenți; au dorit să aibă o denomi-națiune; au dorit să unească biserica cu statul, iar în final au făcut-o, ceea ce a cauzat sute de ani de prigoană. Apoi a venit reforma! De fiecare dată ei au tăiat din Duhul și au adăugat ceva firesc, până când, acum sunt din nou gata pentru o unire. Noi trăim ultimele ceasuri; suntem chiar la sfârșitul epocilor bisericii; am ajuns în Epoca Bisericii Laodicea.

În capitolul 1.1, ne este prezentat scriitorul. Cine este el? Ioan. Dar cartea nu este descoperirea lui Ioan, ci este descoperirea lui Isus Hristos. Ioan a fost ales ca ucenic al Său, dar cartea ni-l descoperă pe Isus Hristos.

Ea a fost adusă la Ioan de către îngerul Domnului. Noi nu știm cine era îngerul acela, pentru că Biblia nu spune aceasta, dar desigur era un profet, deoarece este scris că: *„Eu, Isus, am trimis pe îngerul Meu ca să mărturisească despre aceste lucruri care trebuie să se împlinească în curând.”*

Mai mult, când Ioan vrea să se închine înaintea îngerului, acesta îi spune: *„Ferește-te să faci una ca aceasta...”* (Cred că Apocalipsa spune aceasta în capitolul 22.9) *„...căci și eu sunt un împreună slujitor cu tine și cu frații tăi, prorocii...”* S-ar putea ca acel înger să fi fost Ilie, sau vreunul dintre proroci. Ioan era un apostol, dar acest profet era trimis la el. Priviți natura celorlalte scrieri ale lui Ioan și veți avea dovada că nu el este autorul Apocalipsei. Luați și citiți prima și a doua epistolă a lui Ioan; priviți natura lor și natura acesteia. Ioan era scriitor și apostol, dar acesta este duhul unui profet, iar profetul este o persoană deosebită, înțelegeți? Apocalipsa nu este opera lui Ioan și nici descoperirea lui, ci este descoperirea lui Dumnezeu, a lui Isus Hristos, dată Bisericii. Ioan era scriitorul, iar Cartea spune

exact aceasta.

Deci ea nu se adresează lui Ioan, ci bisericii. În vremea aceea, Ioan era păstorul bisericii din Efes, iar cartea se adresează bisericii și nu lui.

În versetul 3, El anunță **binecuvântarea**. Ascultați.

Ferice de cine citește, și de cei ce ascultă cuvintele acestei prorocii, și păzesc lucrurile scrise în ea! Căci vremea este aproape.”

Ce timp este aproape? Timpul în care au loc aceste lucruri; când este făcută cunoscută descoperirea lui Isus Hristos în fiecare epocă a Bisericii.

Motivul pentru care a scris așa, este că Ioan s-a gândit că El urma să vină în curând și că acele epoci ale bisericii aveau să se termine repede. Dacă i-ar fi fost descoperit că urmau să fie șapte epoci ale bisericii, care aveau să se întindă pe o perioadă de mai multe sute de ani, sau mai multe mii de ani, nu ar mai fi fost nici un motiv de așteptare în epoca bisericii lor.

De aceea Dumnezeu le-a vorbit așa și nu le-a descoperit acel lucru. Astfel, lui Martin Luther nu i-au fost descoperite lucrurile pe care le-a știut Wesley despre Scriptură și baptiștilor nu le-a fost descoperit ceea ce știau pentecostalii despre Scriptură, deoarece erau epoci diferite, iar Dumnezeu descoperă lucrurile numai la timpul potrivit.

Oh, voi nu puteți semăna sămânța în timpul verii și să o aveți coaptă în același timp, ci o semănați la timpul ei și ea crește și ajunge la maturitate. Așa seamănă și Dumnezeu Cuvântul Său, care crește drept în sus, iar atunci putem să privim înapoi și să spunem: „Păi, sigur, noi vedem aceasta după ce a fost descoperit.”

Acum, cuvântul „**ferice**” anunță binecuvântarea de care au parte cei ce citesc și ascultă tainele Cărții. Minte firească o evită, deoarece nu știe nimic despre aceasta; și nu-i de mirare că nu știe, pentru că în mintea firească este Satana. Satana este demascat, or el nu vrea aceasta.

Ați observat cât de deranjat este Satana când știe că este demascat? Urmăriți unul dintre servicii; priviți reacția oamenilor. Priviți în adunările mele. Atunci când Satana este surprins peste o anumită persoană, puteți vedea cum fața acelei persoane se schimbă. Ei nu știu ce se întâmplă, dar Duhul Sfânt vine dintr-o dată și demască acel drac. Oh, el urăște acel fel de adunări. Acesta este motivul pentru care avem atâta luptă: pentru că Cuvântul lui Dumnezeu îl demască pe diavolul. Vedeți? El spune cine este.

Ca și cum ați spune (sub inspirația Duhului Sfânt): „Femeia aceasta de aici se numește doamna Jones și vine din Cutare și Cutare loc.” Ce face aceasta? Cercetează duhul ei; îl duce sus.

„Cum a știut el? Omul acesta nu mă cunoaște, așa că acesta trebuie să fie ceva duh. Ce fel de duh este acesta?”

„Acesta este Duhul lui Dumnezeu.”

„Cum? Și care-i problema cu mine?”

„Ai tuberculoză , cancer (sau orice altceva ar fi). Așa vorbește Domnul...” Oh, cum urăște Satana aceasta, deoarece îl descoperă.

Acum, mintea firească privește și spune: „Aceasta este citirea gândurilor; este telepatie mintală.” Ei nu înțeleg; aceste lucruri sunt o nebunie pentru ei, dar pentru cei care înțeleg, oh, ce binecuvântare! Ce este aceasta? O descoperire! A cui

descoperire? A omului de la amvon? **A lui Isus Hristos care Se descoperă în această ultimă epocă a Bisericii** așa cum a promis că va face. Aceasta este o descoperire. Vedeți?

Dar Satana o urăște. Doamne, cum o mai urăște, deoarece el și planurile lui sunt demascate, iar eu am scris aici jos: „Satana urăște Apocalipsa și Geneza.” Acesta este adevărul.

De ce urăște el descoperirea? De ce este atât de împotriva ei? Pentru că întreaga artilerie a Cuvântului lui Dumnezeu și Biserica Sa sunt zidite solemn pe descoperire. Aceasta nu va trece printr-o școală și nu contează cât de multe seminarii avem: ei sunt înapoi în epoca întunecoasă. **Biblia și Biserica sunt categoric o descoperire.**

Să ne întoarcem și să privim puțin la Matei 16.18, unde este vorba despre descoperire.

Versetul 17: *„Isus a luat din nou cuvântul și a zis: **„Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona; fiindcă nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri.**”*

Și Eu Îți spun: „tu ești Petru, și pe această piatră voi zidi Biserica Mea, și porțile Locuinței morților nu o vor birui.”

Acum, Biserica Catolică spune că El Și-a zidit Biserica pe Petru. Păi aceasta este cu adevărat o gândire firească! Numai o minte firească se poate gândi că Dumnezeu Își zidește Biserica pe un om vulgar și ordinar; pe un om născut în păcat, când propriul Său Fiu stă acolo. Petru a dovedit aceasta când s-a jurat că nu-L cunoaște și s-a lepădat de El.

Biserica nu este zidită pe Petru și nici pe o piatră așezată acolo, așa cum susțin câteva biserici. Piatra despre care vorbea El, nu este nici Petru și nici chiar El însuși.

Mulți dintre voi, pentecostalii, încercați să spuneți: „Piatra este Isus. Pe El este zidită Biserica Sa.” Nu, este greșit. Dacă observați, „piatra” nu este nici Isus și nici Petru, ci este **„descoperirea”**: **„Nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri.”**

Aș vrea să vă întreb ceva. În grădina Eden nu exista nici o Scriptura scrisă, iar cei doi băieți, Cain și Abel, au dorit să aducă o jertfă, ca să primească trecere înaintea lui Dumnezeu. Astfel, Cain a venit și a zidit un altar, iar Abel a făcut la fel. Păi, dacă aceasta-i tot ce cere Dumnezeu, înseamnă că El ar fi nedrept dacă l-ar condamna pe Cain. În ordine. Cain a adus o jertfă, iar Abel a făcut la fel; Cain s-a închinat, iar Abel a făcut tot așa. Tot ce a făcut Abel a făcut și Cain.

Deci, dacă a aparține de o biserică și a merge la ea, a aduce jertfe, a te ruga și a te închina lui Dumnezeu este tot ceea ce cere El, înseamnă că Dumnezeu ar fi nedrept dacă l-ar condamna pe Cain, pentru că el a făcut toate aceste lucruri.

Dar, vedeți voi, prin descoperire, Abel a știut că nu fructele sunt acelea care i-au scos din grădina Eden, așa cum cred multe minți firești în timpul acesta. Cain i-a oferit lui Dumnezeu roadele pământului, deoarece s-a gândit că din pricina lor au fost scoși din grădina Eden.

Priviți acea „descoperire”. Priviți dezacordul dintre ea și aceasta, căci nu roadele i-au scos afară din Eden; Eva nu a mâncat mere. Sigur că nu. Cum și-a dat seama că este goală dacă a mâncat mere? Aceasta este în legătură cu viața sexuală. Aceasta trebuie să fie.

Ei nu aveau nici o Scriptură atunci. Unii spun: „Bine, dar ea a zis: „Am căpătat un

om cu ajutorul Domnului.” (Geneza 4.1). Este corect, domnule, căci tot așa îl primește și prostituata, deoarece Dumnezeu este Dătătorul vieții. Dar este o viață pervertită. Uitați-vă la natura lui Cain: el era de la tatăl lui, de la Diavolul, de aceea ura, era egoist și a ucis. Vedeți?

Probabil că părinții i-au spus lui Abel că pomii aveau roade pe ei și așa mai departe, dar el a primit o descoperire, așa că s-a dus, a luat un miel și i-a luat viața pentru a aduce sânge, nu roade: mere, babane sau pere.

Evrei 4 spune că: „Prin credință (prin descoperire), a adus Abel lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât Cain. Prin ea a căpătat el mărturia că este neprihănit, căci Dumnezeu a primit darurile lui..” (v. 4).

Iată pe ce Și-a zidit Dumnezeu Biserica Sa: „Căci nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta...(n-ai învățat-o într-un seminar, nici nu te-a învățat cineva cândva)...”ci Tatăl Meu care este în ceruri.” Toată descoperirea se bazează pe credință: **„Pe această piatră** (a descoperirii lui Isus Hristos), **voi zidi Biserica Mea.”**

Voi puteți lua ceea ce spune păstorul; puteți lua ce învață seminarul sau ceea ce spune biserica, și totuși nu este suficient. Poate sunteți în stare să explicați cu elocvență, dar este nevoie ca Dumnezeu să vă descopere că Isus Hristos este Fiul Lui și că voi sunteți salvați prin sângele Său; că El este Salvatorul vostru.

„Pe această piatră voi zidi Biserica Mea și porțile Locuinței morților nu o vor birui.” Atunci puteți vedea de ce Satana este atât de împotriva Apocalipsei. De fapt, el este împotriva oricărei descoperiri spirituale și a slujbei de astăzi. Ce este aceasta? Descoperirea lui Hristos.

Lăsați biserica să continue cu denomi-națiunile ei mărețe, cu organizațiile și mesajele lor înfloritoare, etc. Lăsați-i să meargă înainte. Ei nu au nici o problemă și

fiecare îi bate pe spate, dar Satana nu se sperie de toate acestea.

Vine însă un timp când Dumnezeu, prin Duhul Sfânt, Îl va descoperi din nou pe Hristos în Biserica Sa, cu putere, cu dovezi de vindecare a bolnavilor și cu semnele despre care a spus că îi vor urma pe cei credincioși. Atunci Satana se va învârti în patul lui și va face ceva. Până atunci însă, Satanei nu-i pasă la cât de multe biserici aparțineți; nu este prea preocupat de aceasta. Dar când Hristos vă descoperă că El este Fiul lui Dumnezeu și faceți și voi lucrările pe care le-a făcut El... Nu alte lucrări, ci aceleași.

Ioan spune în capitolul 14.12: *„...cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea...”* Hristos nu a putut predica despre botezul Duhului Sfânt că va fi „mai mare” și nici nu l-a putut aduce la ei, deoarece nu fusese încă dat.

Dar, după ce și-a jertfit viața și Duhul Sfânt s-a reîntors, ei au putut împărți Viața veșnică la oameni. Acesta este un lucru „mai mare”.

În Marcu 16, Isus a vorbit despre semnele și minunile care se vor face și a spus: *„Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.”* Cât de departe? *„În toată lumea.”* La cât de mulți oameni? *„La orice făptură.”* Deci, cât timp va fi predicată Evanghelia, aceste semne îi vor urma pe toți cei ce cred. Frate, când îți este descoperit acest lucru, ești aproape de Împărăție.

„Pe această piatră voi zidi Biserica Mea și porțile iadului nu o vor birui.” Pentru bărbatul și femeia care au fost în spatele pustiei, ca și Moise, și au primit descoperirea lui Dumnezeu, prin Duhul Sfânt, nu mai există nimic care să-i poată clătina. Un altfel de om este credincios și statornic.

Satana urăște descoperirea; nu-i place deloc, deoarece îi încurcă planurile.

Natura Cărții dovedește că nu Ioan este autorul ei. Așa este. El este scriitorul ei, dar inspirația nu a fost a lui, ci este Inspirația lui Dumnezeu.

În ordine, să vedem ce scrie mai departe:

„Ferice de cine citește, și de cei ce ascultă cuvintele acestei prorocii, și păzesc lucrurile scrise în ea! Căci vremea este aproape!”

„Vremea este aproape”. Când descoperirea completă a lui Isus Hristos este făcută cunoscută și epocile se sfârșesc, ajungem la sfârșit.

Aceasta înseamnă că noi suntem într-adevăr chiar la capăt, la sfârșitul lumii. Suntem la sfârșitul Istoriei lumii. Astfel, dacă Dumnezeu va fi cu noi și ne va ajuta, până la sfârșitul acestei săptămâni vă vom dovedi că suntem la sfârșitul epocilor Bisericii; că suntem chiar la capătul lor, în Laodicea. Noi suntem la sfârșitul lumii politice; suntem la sfârșitul lumii naturale; suntem la sfârșitul tuturor lucrurilor; suntem la sfârșitul oricărui lucru natural, gata să intrăm în Împărăție.

Zilele trecute, în timp ce mergeam la Shreveport, sau veneam de undeva, am privit în jur și am spus: „Pomii sunt pe moarte; iarba este pe moarte, florile sunt pe moarte; eu sunt pe moarte; lumea este într-o suferință.” Totul suferă; toată lumea este pe moarte, iar noi stăm în dimineața aceasta aici și suntem pe moarte. (fratele Branham bate de șase ori în amvon).

Dar, cu siguranță, undeva există o Lume în care nimic nu va muri. Dacă există o lume în care totul este în suferință, trebuie să fie și Una în care totul este viu, iar noi tânjim să ajungem în locul acela unde pomii se înalță nemuritori; unde totul este nemuritor, căci se află în slava lui Dumnezeu.

Acum, primele trei versete pe care le-am citit așează temelia. Primul este

„Descoperirea lui Isus Hristos”; al doilea arată că Ioan a primit-o printr-un înger, iar al treilea conține binecuvântarea pentru cei ce citesc. Dacă citiți, scrie: *„Ferice...de cei ce ascultă...”* Deci, dacă nu puteți citi, o puteți auzi și asta-i tot: *„Ferice de cine citește”*, iar dacă nu puteți citi: *„și de cei ce ascultă...Căci vremea este aproape.”*

Cel ce pronunță binecuvântarea aici, este Ioan și cred că se referă la faptul că în Vechiul Testament profetul s-a ridicat și a citit din Cartea Legii, de dimineață până la amiază, în auzul întregului popor. De aceea a spus: *„Ferice de cine citește și de cei ce ascultă...”* Înțelegeți? Cititorul și ascultătorul. Binecuvântarea peste și pentru cel ce citește și pentru cel ce ascultă. Deci, dacă stați și ascultați, sunteți binecuvântați: *„Ferice de cine citește și de cei ce ascultă...”*

Acum, de la versetul 4 la 6 este **salutul** pentru biserică, iar în continuare ne vom ocupa de ele.

Înainte de a intra în aceste lucruri, aș vrea ca fiecare să creadă cu putere. Ce este aceasta? Descoperirea lui Isus Hristos. Dumnezeu a ridicat vălul timpului... Când Isus era pe pământ nu putea spune ce se va întâmpla în epocile Bisericii, dar Dumnezeu a îndepărtat vălul, l-a dat în lături și l-a lăsat pe Ioan înăuntru, să vadă ce urma să se întâmple în fiecare epocă a Bisericii, iar el a scris totul într-o carte pe care a trimis-o la cele șapte biserici.

Ce este aceasta? Descoperirea lui Hristos în timpul lucrării Sale. Cartea este plină de acțiune; este o carte profetică. Dumnezeu ne-a dat-o prin îngerul Său, Ioan a scris-o și este însoțită de o binecuvântare pentru toți cei ce o vor citi sau o vor auzi citită, căci vremea când se va împlini în întregime este aproape. Acum avem o bază bună.

Amintiți-vă că noi ținem în minte Biserica, deoarece aici avem începutul și sfârșitul ei. Voi intra în aceasta luni seara când vom atinge epocile Bisericii.

„Ioan, către cele șapte Biserici, care sunt în Asia: Har și pace vouă din partea Celui ce este, Celui ce era și Celui ce vine, și din partea celor șapte duhuri, care stau înaintea scaunului Său de domnie...”

Acum, noi intrăm în părțile adânci și ascunse ale simbolurilor. Mesajul se adresează celor șapte biserici care erau în Asia Mică căci, în vremea aceea, epocile urmau să vină în viitor. El i-a lăudat pentru lucrarea pe care au făcut-o și i-a înălțat, dar aici se adresează celor șapte biserici care erau în Asia Mică.

Asia Mică nu este tot continentul Asia, ci doar o mică parte din el; o fâșie de pământ cam de mărimea statului Pensilvania, sau Indiana, unde erau așezate acele biserici. Desigur, în timpul acela erau mai multe biserici, dar au fost alese acestea, deoarece purtau caracterul epocilor ce aveau să vină. Eu citesc acum ceea ce am luat din istorie.

„Blestemat este oricine aude și nu ascultă de Ea...”

Acum vom privi versetul 4: *„...din partea Celui ce este, Celui ce era și Celui ce vine și din partea celor șapte duhuri, care stau înaintea scaunului Său de domnie.”* La „cele șapte duhuri” vom ajunge mai târziu.

Dacă observați, El vine și spune din nou aceste cuvinte în versetul 8. Când se adresează celor șapte Biserici, El zice: *„...din partea Celui ce era, Celui ce este și Celui ce vine...”* Cel care era în trecut, care este acum și care vine, exprimă manifestarea întreită a lucrării Sale.

Acum să luăm puțin versetul 8:

„Eu sunt Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul”, zice Domnul Dumnezeu, Cel ce era, Cel ce este și Cel ce vine, Cel Atotputernic.”

Acum, vom fi atenți la versetele 4 și 8, pentru că ambele sunt la fel. În primul, El spune: „...din partea Celui ce era, Celui ce este și Celui ce vine....” Ce încearcă El să pună în fața Bisericii? Dumnezeirea Lui. Unii oameni de astăzi încearcă să-L facă un profet, dar El este mai mult decât un profet. Alții încearcă să facă din El trei dumnezei, dar nu sunt trei dumnezei, ci este un singur Dumnezeu care S-a manifestat în trei slujbe diferite.

Amintiți-vă că aceasta este Descoperirea și că „*oricine nu va asculta cuvintele acestei Cărți, își va pierde partea de la Pomul vieții.*” Isus nu Se descoperă pe Sine ca trei dumnezei, ci ca un singur Dumnezeu în trei slujbe. O, când vom ajunge la aceste epoci ale Bisericii și vom vedea unde au pierdut ei această descoperire, vom fi bogați cu adevărat! Această problemă a cauzat marea despărțire de la Conciliul de la Niceea.

Dar în zilele din urmă ei fac același lucru, ca la Conciliul de la Niceea, deoarece și acum va fi un alt conciliu. Astfel, cât este de sigur că eu stau acum aici, este sigur că Biserica Catolică și cele protestante se vor uni; vor fi una. Uitați-vă la cardinalul de Canterbury și la toată acea grămadă adunată chiar acum împreună, deși Biblia nu învață nicăieri despre un dumnezeu trinitar.

Există un singur Dumnezeu și El ne este descoperit aici, în cartea Apocalipsei, unde poate fi dovedită întreaga armătură a Scripturilor și peste care Hristos și-a pus pecetea Sa. Așa este. Dacă cineva adaugă sau scoate ceva din ea, îi va fi scoasă și partea lui din Cartea vieții. Așadar, apropiați-vă de ea cu o inimă sinceră, cu mintea deschisă și fără egoism.

Acum, ei au venit la Conciliul de la Niceea cu două învățături. Oh, în acele zile timpurii ale bisericii, mulți oscilau între două păreri extreme: una dintre ele susținea existența a trei dumnezei, iar cealaltă a unui singur Dumnezeu, dar în trei persoane. Ambele au venit la suprafață și au format două ramuri, la fel de greșite amândouă, trinitarieni devenind adepții unui dumnezeu în trei persoane, învățătură pe care o avem și astăzi printre noi. Ei au format aceste două ramuri, dar chiar aici ni se descoperă adevărul.

Isus nu putea fi propriul Său Tată, iar dacă a mai avut un Tată, în afară de Duhul Sfânt, înseamnă că a fost un copil nelegitim. El a fost zămislit de la Duhul Sfânt și spunea că Tatăl Său este Dumnezeu. Aceasta înseamnă că Duhul Sfânt și Dumnezeu trebuie să fie unul și același, pentru că altfel El a avut doi tați.

Mai mult, El a fost numit **Emanuel**, ceea ce înseamnă: **Dumnezeu este cu noi**, iar când era pe pământ a spus că El și Tatăl sunt UNUL.

Eu mi-am notat toate textele aici, ca să puteți găsi dacă se va ridica vreo întrebare.

Noi vedem că El s-a manifestat aici într-o triplă slujbă a Ființei Lui, ca: „*Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine, Cel Atotputernic.*”, dar nu există trei dumnezei, ci doar Unul singur.

La Conciliul de la Niceea, ei trebuiau să ia o trinitate, deoarece lumea romană avea mai mulți zei. Ei se rugau și la strămoșii lor morți. De aceea o au pe sfânta Cecilia, pe sfântul Marcu și sfinți, sfinți, sfinți.

Dar apostolul Pavel a spus: „...și este un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni: Omul Isus Hristos.” (1Timotei 2.5).

Ei aveau nevoie de un dumnezeu trinitar, deoarece aveau mai mulți zei: pe Jupiter, Marte și Venus. Astfel, nu li s-a părut corect să aibă un singur Dumnezeu, așa că L-au separat și au făcut din cele trei slujbe ale Sale, trei dumnezei diferiți.

Dar în Apocalipsa El a spus clar cine este: „*Eu sunt Cel ce era, Cel ce este și Cel ce vine, Cel Atotputernic.*” Vom ajunge la aceasta mai târziu. El a spus: „*Eu sunt Alfa și Omega (de la A la Z, totul - în alfabetul grecesc), Crinul din vale, Trandafirul din Saron, Tată, Fiu, Duh Sfânt, Cel ce este, Cel ce era, Cel ce vine, Rădăcina și Vlăstarul lui David.*” El este Dumnezeu. Dumnezeu.

1Timotei 3.16: *„Și fără îndoială mare este taina evlaviei...”* **Dumnezeu a fost arătat în trup**, a fost dovedit neprihănit în Duhul, a fost văzut de îngeri, a fost propovăduit printre neamuri, a fost înălțat în slavă.” Dumnezeu. Nu o a treia persoană sau un profet, ci Dumnezeu însuși arătat în trup omenesc. Să nu uitați că aceasta este descoperirea.

La început, Dumnezeu era marele Iahveh și locuia în Stâlpul de Foc, deasupra lui Israel, pe care l-a călăuzit. Acela este Dumnezeu, Îngerul Legământului, iar când S-a coborât pe munte și a scris Cele zece Porunci, tot muntele a fost cuprins de flăcări. El a fost numit „Calitatea lui Dumnezeu” de către copiii Săi aleși, poporul iudeu.

Apoi, același Dumnezeu S-a manifestat, prin nașterea dintr-o fecioară, într-un trup pe care l-a creat în pântecul Mariei, trăind, locuind provizoriu și întinzându-și cortul printre ființele umane. Același Dumnezeu (fratele Branham bate de trei ori în amvon) S-a făcut trup și a locuit printre noi, iar Biblia spune că *„Dumnezeu era în Hristos...”* (2Corinteni 5.19). Trupul era Isus (Fiul) și *„În El locuia trupește plinătatea dumnezeirii.”* (Coloseni 2.9). Aceasta nu face din El trei persoane, căci există un singur Dumnezeu. Vedeți? Un Dumnezeu.

Deci, același Dumnezeu S-a făcut trup. Și El a spus: *„Eu am venit de la Dumnezeu și Mă duc la Dumnezeu.”* (Ioan 13.3). După ce a plecat de pe pământ, după moartea, înmormântarea, învierea și înălțarea Sa, Pavel, care se numea încă Saul, s-a întâlnit cu El pe drumul spre Damasc, iar un Glas i-a zis:

„Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești?”

„Cine ești Tu, Doamne?” a răspuns el.

Și Domnul a zis: „Eu sunt Isus...” (Fapte 9.5).

El era un Stâlp de Foc, o Lumină care a orbit ochii apostolului. Da, El s-a întors înapoi. Același Isus S-a întors înapoi la Dumnezeu Tatăl. Acesta este motivul pentru care a spus: „**Eu sunt Cel Atotputernic,**” **Același care era înainte ca să se facă trup.** Iar **trupul în care a locuit El S-a numit Isus; Omul pe care noi îl cunoaștem ca Isus.**

Acum, dragii mei oameni unitarieni, care sunteți botezați în Numele lui ISUS, voi sunteți greșiți. Astăzi există în lume o mulțime de oameni care se numesc Isus, dar Unul singur se numește DOMNUL ISUS HRISTOS. Eu am întâlnit o mulțime de oameni care se numesc Isus, dar numai Unul singur s-a născut ca Hristos și se numește Domnul Isus Hristos. **El este Dumnezeu.**

„Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt” nu sunt nume, ci sunt titlurile, calitățile Celui ce are un Nume. Ei spun: „Păi, scrie: *„Botezați-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt.”* (Matei 28.19). Dar „Tatăl” nu este un nume; „Fiul” nu este un nume și „Duhul Sfânt” nu este un nume. Acestea sunt titluri, la fel ca și cuvântul „om” care arată ce sunt eu. Duhul Sfânt este un duh, așa cum eu sunt un om; este un Duh Sfânt. Ei spun: *În Numele Tatălui...*” priviți Tații și fiii lor; priviți oamenii de aici. Înțelegeți? Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt nu sunt nume, ci sunt atributele care ne duc la Numele Domnului Isus Hristos.

Așa a botezat Biserica apostolică la început. Aș vrea ca oricine poate, să-mi arate un text din Scriptură sau un exemplu din istorie, unde cineva a fost botezat vreodată, în Biserica creștină, altfel decât în Numele Domnului Isus Hristos, înainte de formarea Bisericii Catolice. Ei sunt aceia care au adoptat botezul în Tată, Fiu și Duh Sfânt, ca un crez. Luați Istoria și veți vedea că în ea nu există așa ceva. După anul 304 a apărut botezul în trei dumnezei: „Dumnezeu Tatăl, Dumnezeu Fiul și Dumnezeu Duhul Sfânt”, ceea ce este păgânism.

În dimineața aceasta, noi vorbim despre descoperire: cum a pornit la început, iar înainte de sfârșitul acestei săptămâni, vă voi citi din Istorie și vă voi arăta din Biblie. Înapoi la adevăr, frate, pentru că suntem în zilele din urmă.

Așteptați până vom ajunge la epoca Laodicea și o vom compara cu Efesul, ca să vedem ce s-a întâmplat în ele. Voi veți vedea cum s-a strecurat răul, și cum Domnul a spus în epoca lui Luther: „Îți merge numele că trăiești, dar ești mort.” Adevăratul înțeles al cuvântului „**Sardes**” este „**moarte**”. Ei au pierdut descoperirea în cei o mie cinci sute de ani ai epocii întunecoase. Fiecare dintre biserici a ținut-o până la Conciliul de la Niceea din 325, când au renunțat la Numele Lui și au făcut din El trei dumnezei.

Dar El a spus: „*Eu sunt Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine, Cel Atotputernic.*”

Desigur, când a venit pe pământ, El a avut o slujbă triplă. Astfel, pe pământ El a fost Profet; în ceruri este Mare Preot, iar când va reveni pe pământ va fi Împărat. Profet, Preot și Împărat: „*Cel ce era, Cel ce este și Cel ce vine.*” „*Cel ce era*” este Isus Profetul; „*Cel ce este*” e Isus Marele Preot, care poate fi atins prin neputințele noastre și care Se descoperă și dovedește că este în mijlocul nostru. El este Profet, Preot și Împărat – un singur Dumnezeu. Când a fost pe pământ, El era Profetul, iar Biblia Îl numește „*martorul credincios*” cu literă mică. Profetul este un martor credincios și aceasta era El. Acum El este Preot, iar când vine, va fi Împăratul.

Aș vrea să deschidem la Apocalipsa 15.3 și să citim ca să vedem dacă El va fi într-adevăr Împărat atunci când va reveni. Apocalipsa 15.3:

„*Ei cântau cântarea lui Moise, robul lui Dumnezeu și cântarea Mielului și ziceau: „Mari și minunate sunt lucrările Tale, Doamne Dumnezeule, Atotputernice! Drepte și adevărate sunt căile Tale, Împărate al Neamurilor.”*”

Ce a fost El pe pământ? Profet. Cum au știut oamenii că El era Profet? Prin faptul că a făcut semnul lui Mesia. Oh, binecuvântat să fie Numele Domnului! De ce nu L-au recunoscut? Pentru că priveau după altceva și, deși a făcut semnul lui Mesia, nu au vrut să-L asculte. Totuși, El era Profetul.

Moise a spus: „*Domnul, Dumnezeul tău, îți va ridica din mijlocul tău, dintre frații tăi, un proroc ca mine; să ascultați de el.*” (Deuteronom 18.15).

Pe pământ El a fost Profet. Ce însemna aceasta? Că era Martorul credincios al Cuvântului lui Dumnezeu. Amin. El era Cuvântul lui Dumnezeu făcut trup.

Ioan 1.1 și 14:

„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.

Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi...”

El era Martorul credincios și adevărat al Cuvântului veșnic al lui Dumnezeu; era Cuvântul lui Dumnezeu.

Și fiind Cuvântul, El era Profet. Da, Cuvântul lui Dumnezeu s-a revărsat prin El, de aceea a spus: *„Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai.”* „...Tatăl, care locuiește în Mine, El face aceste lucrări ale Lui”. *„Eu și Tatăl una suntem.”* (Ioan 5.19; 14.10; 10.30). Aceste cuvinte le-a spus Isus – Omul, Cortul.

Dumnezeu are multe titluri: IeHoVaH, IeHoVaH-Jireh; IeHoVaH-Rafa; IeHoVaH-Manase, etc. Oh, multe! El are șapte Nume compuse de răscumpărare și are o mulțime de titluri: Trandafirul din Saron, Crinul din vale, Luceafărul de dimineață, Tată, Fiu, Duh Sfânt, dar are un singur Nume omenesc. Da, **Dumnezeu a avut un singur Nume omenesc, iar Acela a fost Domnul Isus Hristos.**

Încă înainte de a se naște Hristos Domnul, Duhul Sfânt l-a spus Numele: ISUS, iar la

opt zile după nașterea Sa, Maria L-a dus să fie tăiat împrejur și l-a pus Numele ISUS. El S-a născut Hristos așa cum m-am născut eu un Branham. Eu eram un Branham când m-am născut și mi s-a dat numele William. Amin. Tot așa, **El S-a născut Hristos Salvatorul, iar când a avut opt zile l S-a pus Numele ISUS. Și pentru că era Domnul slavei arătat în trup, Numele Său este Domnul Isus Hristos. Domnul slavei manifestat printre noi.** Oh, iată-L acolo!

Pe pământ El era Profetul; în slavă este Marele Preot, iar când va reveni va fi Împăratul. Oh, îmi place aceasta. Profet – Martor credincios al Cuvântului; Preot – stând cu propriul Său Sânge înaintea lui Dumnezeu; Împărat – Împăratul sfinților, nu Împăratul lumii de acum. El este Împăratul sfinților. Oamenii au împărați pământești peste ei, dar noi avem un Împărat și o Împărăție, de aceea acționăm diferit de ei.

Așa cum i-am spus soției mele nu cu mult timp în urmă. Mergeam la magazin pentru cumpărături, când am văzut o adevărată minune: deși era vară, am întâlnit o femeie îmbrăcată.

„Acesta este un lucru ciudat”, i-am spus. „Dacă aveam la mine aparatul de fotografiat, îi făceam o fotografie acelei doamne.”

Vedeți? Era prima femeie îmbrăcată așa cum ar trebui să se îmbrace o doamnă, fără acei pantaloni scurți, știți voi.

„Bine, Bill, dar de ce se îmbracă oamenii noștri așa? Pentru că suntem deja condamnați?”

„Acesta nu este poporul nostru, ci este poporul lui Dumnezeu, iar poporului lui Dumnezeu i se cere sfințenie.” am răspuns eu.

„Dar nu merg ei la biserică?”

„Acolo este o doamnă care cântă în corul unei biserici”, am răspuns eu.

„Atunci de ce fac aceasta?”

„Pentru că nu au fost învățați corect.” Acesta este adevărul.

Aceasta este biserica firească, iar noi vom ajunge la ea săptămâna aceasta, când vom vorbi despre Biserica duhovnicească și despre biserica firească. Ei se vor întoarce cu toții la biserica-mamă, așa cum spune Biblia în Apocalipsa 17. Da, se vor întoarce înapoi și vor proceda ca ea: ca organizația: „Băiete, noi suntem aceasta și cealaltă...” dar de la început nu a fost așa. Prin aceasta, ei scot afară Puterea din biserică și o pun în mâna unui episcop sau a unui papă, dar Dumnezeu este în Biserica sa, în mijlocul poporului Său, manifestându-Se pe Sine pretutindeni printre credincioși.

„Ei bine, dar noi nu suntem americani?” a întrebat ea.

„Nu”, am răspuns eu. „Noi trăim aici dar nu suntem americani. Noi suntem creștini, iar Împărăția noastră este de sus.”

Dacă viețile noastre vin de sus, vom acționa în felul acela, deoarece ele vin din Locul sfânt. Aceasta ne face diferiți. Astfel, femeia de sus are părul lung, nu se machiază, nu poartă pantaloni scurți și alte lucruri ale lumii, deoarece natura Lui se reflectă peste ea.

Bărbații nu fumează, nu mint și nu fură. Duhurile lor vin dintr-un loc sfânt, iar aceasta îi face să fie sfinți și să se privească unul pe altul ca frați. Așa este. Noi

suntem dintr-o Împărăție și avem un Împărat, iar El este Împăratul sfinților.

Apoi, când o persoană este sfințită, Hristos, Duhul Sfânt, Se mișcă prin inimă și devine Împărat peste ea. Oh, Doamne! Un astfel de om s-ar cuveni să meargă Acasă. Oh, când vasele lui Dumnezeu sunt sfinte..., Hristos, Împăratul, Duhul Sfânt se poate mișca înăuntru. Atunci El este Împărat pe domeniul Său. Oh! Amin. Atunci întreaga voastră ființă devine o Împărăție pentru Împăratul sfinților. Fiecare împărăție de pe pământ va fi scuturată și ruptă prin puterea atomului, dar Biblia spune că *„noi am primit o Împărăție care nu poate fi clătinată.”* (Evrei 12.28). Amin.

Aș vrea să observați simbolurile biblice referitoare la Hristos. Oh, aici pe pământ El era Profetul. Credeți aceasta? Noi știm că Cuvântul vine la profet, deoarece cuvântul „profet” înseamnă „tălmăcitor al Cuvântului sfânt”. Cuvântul sfânt este scris, iar profetul îl tălmăcește prin Duhul Sfânt al lui Dumnezeu care locuiește înăuntrul lui. Mai mult, ați știut că profeții Vechiului Testament au fost numiți „dumnezei”. Câți știți aceasta?

Isus a spus: *„...Nu este scris în Legea voastră: „Eu am zis: „Sunteți dumnezei?”*

Dacă Legea a numit „dumnezei” pe aceia, cărora le-a vorbit Cuvântul lui Dumnezeu, - și Scriptura nu poate fi desființată, -

cum ziceți voi că hulesc Eu, pe care Tatăl M-a sfințit și M-a trimis în lume? Și aceasta, pentru că am zis: „Sunt Fiul lui Dumnezeu?” (Ioan 10.34-36).

Motivul pentru care profetul este numit „dumnezeu” este că el era învelit în Cuvântul lui Dumnezeu și-L avea pe „Așa vorbește Domnul”...Tălmăcirea dată de el nu putea fi amestecată cu nimic. Înțelegeți? iar Dumnezeu a spus: *„...când va fi printre voi un proroc, Eu, Domnul...îi voi vorbi...” „...dacă ceea ce spune el se împlinește, să-l ascultați pentru că Eu sunt cu el.”* Acesta este modul prin care veți

ști. Mai mult, tălmăcirea dată Cuvântului divin trebuie să coincidă cu această ultimă descoperire dată Bisericii.

El este Dumnezeu Cel Atotputernic. Pe pământ era Profetul sau Vulturul. Câți dintre voi știu că profetul este considerat un vultur?

Vulturul este pasărea cea mai mare și mai puternică pe care o avem. Lungimea de la un capăt la altul al aripilor este de paisprezece picioare și poate zbura atât de sus încât orice pasăre care ar încerca să-l urmeze s-ar dezintegra. De ce? Pentru că este construit special. Dar la ce i-ar folosi să zboare atât de sus dacă nu ar vedea nimic?

Șoimul poate vedea un pui aflat pe jos. Așa este. Aceasta este problema cu șoimii de astăzi. Îhî. Dar dacă ar încerca să-l urmeze pe vultur, ar muri; s-ar dezintegra. El nu poate atinge sferile înalte în care ajunge vulturul, care are un ochi atât de ager încât poate vedea la fel de bine oricât de sus ar fi. Acesta este motivul pentru care Dumnezeu i-a numit pe profeții Săi vulturi. Profetul se ridică sus, asemenea vulturului, și vede până departe.

Când a fost pe pământ și Hristos era un Vultur, iar când a murit pentru noi, a arătat că era și Miel. Acum este Preot, este adevărat? Iar când va veni din nou va fi Împărat sau Leul din seminția lui Iuda. Amin. El este Vultur, Miel și Leu. Amin. Tată, Fiu și Duh Sfânt; Profet, Preot și Împărat: „*Cel ce era, Cel ce este și Cel ce vine, Cel Atotputernic.*” Alfa și Omega; Începutul și Sfârșitul; Dumnezeu cel veșnic.

Acum aș vrea să vă întreb ceva, pe voi, scumpii oameni catolici, care luați acea calitate de Fiu a lui Dumnezeu și o numiți „Fiul veșnic”. Cum puteți susține așa ceva? Eu sunt un om cu șapte clase, dar știu foarte bine că un fiu trebuie să aibă un început. Atunci cum este posibil ca El să fie Fiul veșnic alături de Dumnezeu? Veșnicia nu are nici început, nici sfârșit, ceea ce înseamnă că El nu poate fi un Fiu veșnic și în același timp să aibă un început. Orice fiu are un început deci, nu poate fi veșnic.

Vedeți voi, El este Dumnezeuul cel veșnic, nu Fiul veșnic. Glorie! Atotputernicul IeHoVaH-Jire, IeHoVaH-Rafa, arătat în trup. „Căci în El locuia trupește toată plinătatea Dumnezeirii.” (Coloseni 2.9).

Apoi, ați observat cum S-a împărțit pe Sine când Stâlpul de Foc a coborât peste oameni în ziua cincizecimii? Atunci peste fiecare din cei prezenți s-a așezat câte o limbă de foc. Ce a făcut Dumnezeu? S-a împărțit pe Sine peste Biserica Sa, peste fiecare bărbat și femeie, dându-le din Duhul Său.

Atunci cum este posibil ca oamenii să spună: „Papa este omul sfânt” sau: „episcopul este omul sfânt.”? Omul sfânt este Hristos; Duhul Sfânt în noi. Cum puteți spune că credincioșii nu au nimic de spus? Fiecare aveți de făcut o lucrare; fiecare trebuie să purtați un mesaj. Glorie!

În ziua cincizecimii, Dumnezeu, Duhul Sfânt S-a împărțit pe Sine: „În ziua aceea veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl Meu, că voi sunteți în Mine, și că Eu sunt în voi.” (Ioan 14.20). În ziua aceea: Duhul Sfânt lucrând în toți, peste toți și prin toți. Amin. El are dreptul să se miște oriunde și peste oricine vrea. De aceea voi nu trebuie să luați ceea ce spune episcopul sau vreun preot, pentru că El este singurul Preot. Așa este. El este Marele Preot. Profet, Preot și Împărat.

„din partea lui Isus Hristos, martorul credincios, cel întâi născut din morți
(noi vom ajunge la aceasta), **Domnul împăraților pământului.**

A Lui, care ne iubește, care ne-a spălat de păcatele noastre cu sângele Său...”

În limba greacă cuvântul „spălat” înseamnă „a fi dezlegat”. Noi am fost obosiți din pricina păcatelor noastre, dar El ne-a dezlegat. Nu puteam vedea; nu puteam auzi și nu știam nimic despre ceruri, dar când a venit Sângele a tăiat legăturile și ne-a eliberat.

Oh, eu am citit odată o poveste, care sper să vă fie de folos. Un fermier a prins un cioroi și l-a legat, zicându-și: „Așa îi voi învăța minte și pe ceilalți cioroi.” Astfel, a luat o sfoară și l-a legat pe bătrânul cioroi de un picior. Curând sărmanul bătrân a flămâzuit și a slăbit atât de tare încât abia mai mergea.

Așa au făcut și aceste organizații: i-au legat pe oameni, zicând: „Păi cam atât de departe puteți merge: Zilele minunilor au trecut!” Dar voi sunteți doar legați. Asta-i tot. „Astăzi nu mai există botez cu Duhul Sfânt și nu ne mai vorbește în limbi ca odinioară.”

El este Dumnezeu și este Același ieri, azi și în veci, așa cum spune Evrei 13.8. După serviciul din dimineața aceasta, vom vedea că El a rămas același prin toate epocile. Vedeți? El este același Dumnezeu care a trăit în fiecare epocă a Bisericii; care va trăi în fiecare epocă a Bisericii și care va trăi pentru veșnicie în poporul Său, deoarece posedăm Viața veșnică.

Deci, denumiri sunt cele care i-au legat pe oameni, zicând: „Ei bine, zilele minunilor au trecut! Astăzi nu mai există vindecare divină.”

Bietul cioroi șchiop, a slăbit atât de tare încât abia mai putea merge. Dar într-o zi a trecut pe acolo un om bun, care și-a zis: „Sunt foarte trist din pricina acestui sărman cioroi bătrân. El a mers la porumb, deoarece trebuia să mănânce ceva; acela era singurul mijloc de a trăi. Nu a știut să facă deosebirea, așa că s-a dus și a mâncat de acolo.” Apoi a luat cuțitul și l-a eliberat pe bătrânul cioroi.

Curând au apărut și ceilalți cioroi și i-au spus: „Vino, Johnny Cioroiule, căci trebuie să plecăm în sud pentru că se răcește vremea.”

Dar știți ceva? Acel cioroi putea merge doar atât cât îi permisesse sfoara, așa că a zis: „Nu pot face aceasta. Acest lucru nu este pentru noi, așa că nu-l putem face.” Vedeți? Probabil a obosit atât de tare încât a spus că nu mai poate merge nicăieri.

Așa se întâmplă și cu cei mai mulți oameni. Voi sunteți doborâți de crezuri, de denomițiuni și de bătrâna mamă curvă, care vă spun că Isus Hristos nu mai este Același; că nu mai există vindecare divină; că nu mai există botez cu Duhul Sfânt, etc. Voi ați fost atât de oboșiți cu acele lucruri, încât credeți că nu mai puteți face nimic.

Dar Omul cel bun, Hristos, și-a dat Sângele pentru noi și ne poate spăla și dezlega de păcatele noastre. Ce este păcatul? Aș vrea să-mi spună oricare ce este păcatul? **Păcatul este necredința.** Acesta este adevărul, iar *cine nu crede, a și fost judecat...* (Ioan 3.18).

Păcatele voastre sunt singurele care vă opresc să fiți liberi. Dumnezeu v-a dezlegat de legăturile necredinței, dar voi sunteți atât de legați de crezuri, încât credeți că sunteți oboșiți și flămânzi, așa că vă învârtiți șchiopătând în jur și ziceți: „Eu sunt prezbiterian”, „Eu sunt metodist”. „Eu sunt baptist” „Eu aparțin de Biserica lui Hristos”, și am fost învățat că zilele minunilor au trecut; nu mai există așa ceva.”

Oh, sărman cioroi flămând, de ce nu vrei să pășești înainte în dimineața aceasta? De ce nu vrei să zbori departe? Aleluia! Ridică-te pe aripile zorilor și zboară spre Soarele neprihănirii, cu vindecarea sub aripile Lui. Amin. Aceasta este, frate și soră. Oh, „*dacă Fiul vă face slobozi, veți fi cu adevărat slobozi.*” (Ioan 8.36). Da, domnule.

Poate zici: „Păi, păstorul meu...” Nu primi nimic, deoarece Biblia a spus că sunteți liberi și așa este. Voi sunteți liberi.

Ei bine, fiți dezlegați, pentru că El ne-a spălat și ne-a dezlegat de denomițiunile noastre, prin propriul Său Sânge, făcându-ne liberi ca să putem crede pentru noi înșine; să acționăm pentru noi înșine și să vorbim pentru noi înșine.

„Bine, am să-i spun păstorului că trebuie să fiu botezat din nou, iar el va...”

De ce să-l întrebi? Voi sunteți liberi. Știți că aceasta este o descoperire și că sunteți liberi. În ordine.

Dacă ați fost stropiți cu puțină apă, în felul acesta: „În Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt”, în dimineața aceasta avem pregătit un bazin plin cu apă. Vedeți, domnilor, așa este corect.

Deci, voi nu mai sunteți legați; sunteți liberi, dar poate nu știți aceasta de aceea, lăsați-mă să vă spun în dimineața aceasta că Biblia spune că El ne-a dezlegat de păcatele și necredința noastră, ca să putem primi descoperirea lui Isus Hristos. Mergeți mai departe liberi... Voi nu trebuie să luați ceea ce spune biserica, ci luați ceea ce a spus Dumnezeu. Descoperirea este aici și ea vă arată cine este El.

Poate zici: „Întotdeauna am crezut că Dumnezeu Tatăl are barbă lungă și părul alb; că Fiul este de vârstă mijlocie și că Duhul Sfânt este un băiat neînsemnat.” Frate, acesta este păgânism. Dacă crezi în trei dumnezei ești păgân.

Care este prima poruncă: „Ascultă, Israele! Domnul, Dumnezeul nostru, este singurul Domn.” (Deuteronom 6.4).

Acesta este adevărul. El este un singur Dumnezeu, nu trei, dar S-a arătat în trei slujbe diferite: ca Profet, Preot și Împărat. El este și Vultur, Miel și Leu; este Crinul din vale, Trandafirul din Saron și Luceafărul de dimineață. El este Rădăcina și Vlăstarul lui David; este Tată, Fiu și Duh Sfânt; este de la „A” la „Z”. Toate acestea sunt titlurile Lui, dar există un singur Dumnezeu.

Nu există nici un document (vreo dovadă istorică sau vreun text biblic), care să arate că cineva ar fi fost botezat în Numele Tatălui, Fiului și al Duhului Sfânt, până la Biserica Catolică. Dacă puteți să-mi arătați o astfel de dovadă, scrieți-mi în seara aceasta și atunci voi ieși din această biserică și voi spune: „Sunt un fățarnic, pentru că i-am învățat pe oameni greșit.”

Dacă puteți să-mi arătați un text din Scriptură sau să-mi aduceți o dovadă istorică autentică în care oamenii au fost botezați în Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt, până după Conciliul de la Niceea sau până la înființarea Bisericii Catolice, vă rog să o faceți, pentru că atunci îmi voi pune pe spate o pancartă pe care voi scrie: „Un proroc mincinos, care-i înșeală pe oameni”, și voi umbla așa, sunând din corn, prin Jeffersonville.

Acum, ce este aceasta? Descoperirea: este ceea ce a dat Duhul Sfânt Bisericii prin Mesajul trimis. Ascultați-L! Ascultați-L, pentru că este ceea ce învață Biblia!

Unde intrăm acum? Să nu vă supărați, ci mai bine luați „Conciliul de la Niceea” și „Cele două Babiloane” ale lui Hislop și citiți-le în săptămâna aceasta.

Istoria scrisă de Josefus este în ordine, dar el are numai un paragraf despre Hristos, în care spune că „prin împrejurimi umbla un Om numit Isus, care-i vindeca pe cei bolnavi. El a fost omorât de către Pilat și a fost pus într-un mormânt, dar ucenicii Lui s-au dus, i-au furat trupul și L-au ascuns. Apoi, în fiecare seară mergeau acolo, tăiau o bucată din trupul Lui și o mâncau (erau canibali). Așa luau Cina.” Vedeți, mintea firească? Deci Josefus nu merită să fie citit.

Dar luați „Cartea martirilor” scrisă de Fox. Câți ați citit-o? Desigur. Luați „Epocile timpurii” ale lui Pember, „Cele două Babiloane” a lui Hislop, sau opriți-vă la cele mai bune tratate pe care le avem: „Conciliul de la Niceea” și „Conciliul prenicean”, căci acolo veți afla adevărul.

Luați Sfintele Scripturi și vedeți dacă ele vorbesc despre vreo persoană care a fost botezată vreodată folosind aceste titluri: Tată, Fiu și Duh Sfânt. Această practică desemnează trei dumnezei și este o ceremonie păgână. Astfel, catolicismul nu este nimic altceva decât o formă păgână a creștinismului. Din Biserica Catolică a ieșit Martin Luther, John Wesley, bapțiștii, prezbiterienii și așa mai departe, dar în zilele din urmă va fi deschisă din nou o ușă pentru Adevăr, deoarece așa a spus Biblia. Credem că în zilele din urmă va veni un mare proroc; el va avea o biserică, iar noi

o vedem.

Acum, nu uitați că aceasta este Descoperirea, iar voi nu puteți scoate nimic din ea. Ce provocare! Găsiți în Biblie un singur loc în care cineva a fost botezat sau stropit în Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt, pentru iertarea păcatelor. Dimpotrivă, indiferent cum au fost botezați înainte, toți au trebuit să vină și să fie botezați în Numele lui Isus Hristos, pentru a primi Duhul Sfânt.

În Fapte 19.1 scrie că „*Pavel, după ce a trecut prin ținuturile de sus ale Asiei, a ajuns la Efes. Aici a întâlnit câțiva ucenici.*” Aici scrie „ucenici”, deci aveau o adunare. Ei urmau un bărbat numit Apolo, care era un avocat convertit, un baptist. El a crezut mesajul lui Ioan Botezătorul și dovedea că Isus este Hristosul.

În capitolul 18 din Fapte, Pavel a trecut pe la Acuila și Priscila, cu care a luat cina sau altceva, iar ei i-au vorbit despre acest bărbat mare, pe care îl ascultaseră vorbind. El a spus: „Este bine și este frumos, dar,” i-a întrebat pe ucenicii săi: „*Ați primit voi Duhul Sfânt **de când** ați crezut?*” (în traducerea românească scrie: „...când ați crezut”). Ce este cu voi sărmani bapțiști, de credeți că voi ați primit Duhul Sfânt când ați crezut?

Pavel a spus: „*Ați primit voi Duhul Sfânt de când ați crezut?*”

Cineva zice: „Nu scrie așa.”

Eu nu neg aceasta, dar am Biblia greacă, cea ebraică și cea aramaică și în toate trei scrie la fel: „*Ați primit voi Duhul Sfânt **de când** ați crezut?*” Așa este corect: „*Ați primit voi Duhul Sfânt **de când** ați crezut?*”

Ei i-au răspuns: „Nici măcar n-am auzit că a fost dat un Duh Sfânt.”

„Dar cu ce botez ați fost botezați?”

„Păi, noi am fost botezați de omul care L-a botezat pe Domnul Isus Hristos; am fost botezați cu botezul lui Ioan.” au răspuns ei. (fuseseră botezați de același om și poate în aceeași apă).

„Acesta nu mai este valabil, pentru că Ioan a botezat doar spre pocăință, nu pentru iertarea păcatelor,” a spus Pavel.” (parafrizare – Fapte 19.1-4).

Acum, voi unitarienii, botezați greșit deoarece îi botezați pe oameni pentru salvare, dar apa nu poate salva, ci doar Sângele, pocăința. Nu există un botez spre înnoire. Nu, domnule, ci înnoirea o face Duhul Sfânt. **Botezul este expresia exterioară a lucrării de înnoire care a fost făcută în interior,** înțelegeți?

În ordine. Observați. Deci, El a spus: *„Ați primit voi Duhul Sfânt **de când** ați crezut?”*

Ei au răspuns: „Nici n-am auzit măcar că a fost dat un Duh Sfânt.”

„Dar cu ce botez ați fost botezați?”

„Cu botezul lui Ioan”, au răspuns ei.

„Ioan a botezat cu botezul pocăinței, și spunea norodului să creadă în Cel ce venea după el, adică în Isus”. (Mielul, Jertfa care a trebuit să vină).

„Când au auzit ei aceste vorbe, au fost botezați, din nou, în Numele Domnului Isus.

Când și-a pus Pavel mâinile peste ei, Duhul Sfânt s-a coborât peste ei și vorbeau în alte limbi și proroceau.”

Spuneți-mi că nu așa spune Scriptura sau arătați-mi pe cineva care a fost botezat în Noul Testament altfel decât în Numele Domnului Isus Hristos. Arătați-mi!

Sfântul Agabu și toți ceilalți care au fost botezați înainte de anul Conciliului de la Niceea, au făcut-o în Numele lui Isus Hristos, iar misionarii de pe câmpuri au procedat la fel.

Dar la Conciliul de la Niceea, au vrut să aibă trei dumnezei apoi, în locul lui Jupiter l-au pus pe Pavel, iar în locul lui Venus pe Maria. Astfel, au avut trei dumnezei, o mulțime de sfinți și au făcut un botez trinitar. Ei i-au hrănit pe oameni cu aceste lucruri pe care le înghit încă.

Dar a venit „*lumina de seară*”, pentru că profetul a spus: „...*dar spre seară se va arăta lumina.*” (Zaharia 14.7).

Va fi lumină în timpul serii,

Cărarea spre slavă cu siguranță o vei afla.

Pe calea apei, aceea este Lumina astăzi,

Îngropat în Numele scump al lui Isus

Tânăr și bătrân, căiți-vă de toate păcatele voastre,

Duhul Sfânt, cu siguranță, va intra înăuntru.

Lumina serii a venit,

Este clar că Dumnezeu și Hristos sunt UNUL.

Puteți crede aceasta? În ziua de rusalii, Petru a spus: *„Să știe bine dar, toată casa lui Israel, că Dumnezeu a făcut Domn și Hristos pe acest Isus, pe care L-ați răstignit voi.”* (Fapte 2.36).

Nu demult am vorbit cu un iudeu de sus, de la „Casa lui David”, iar el mi-a spus:

„Voi neamurile nu puteți să-L tăiați pe Dumnezeu în trei bucăți și să-L dați unui iudeu, pentru că noi Îl cunoaștem mai bine.”

„Așa este, rabi, noi nu putem să-L împărțim pe Dumnezeu în trei părți”, am răspuns eu, apoi l-am întrebat: „Crezi în profeți?”

„Desigur.”

„Crezi Isaia 9.6?”

„Da”, a spus el.

„Despre cine vorbește profetul acolo?”

„Despre Mesia.”

„Și în ce relație va fi Mesia cu Dumnezeu?” am întrebat eu.

„El va fi Dumnezeu.”

„Acesta este adevărul.” Vedeți? Voi nu puteți să-L tăiați în bucăți.

Misionarii de aici... unul dintre voi urmează să plece la iudei; cred că omul care stă aici. Desigur, nu vei încerca să-i prezinți unui iudeu un Tată, Fiu și Duh Sfânt, pentru că el îți va spune imediat de unde vine aceasta: de la Conciliul de la Niceea. El nu va asculta așa ceva. Dar lasă-l să vadă că singurul Dumnezeu S-a făcut trup uman și a trăit printre noi ca să ne salveze; să ne sfințească și să ne răpească...pentru că (după ce a plătit prețul salvării) El Însuși a putut veni în forma Duhului Sfânt. Astfel, Dumnezeu Tatăl și Duhul Sfânt este Unul și Același.

În Matei 1, Biblia ne prezintă genealogia lui Isus Hristos: „Avraam a născut pe Isaac; Isaac a născut pe Iacov...” iar mai jos spune...lăsați-mă să citesc și apoi veți înțelege despre ce vorbesc. Vom începe de la versetul 18.

Matei 1.18: „Iar nașterea lui Isus Hristos a fost așa: Maria, mama Lui, era logodită cu Iosif; și înainte ca să locuiască ei împreună, ea s-a aflat însărcinată de la... („Dumnezeu Tatăl”. Scrie cumva așa? De la cine a rămas ea însărcinată?) ...de la Duhul Sfânt...” Am crezut că Dumnezeu Tatăl era Tatăl Lui. Atunci Dumnezeu Tatăl și Duhul Sfânt este de fapt același Duh, sau Isus are doi tați.

„Iosif, bărbatul ei, era un om neprihănit, și nu voia s-o facă de rușine înaintea lumii; de aceea și-a pus în gând s-o lase pe ascuns.

Dar pe când se gândea el la aceste lucruri, i s-a arătat în vis un înger al Domnului, și i-a zis: „Iosife, fiul lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria, nevastă-ta, căci ce s-a zămislit în ea, este de la... (Dumnezeu Tatăl. Iuh!)... de la Duhul Sfânt.”

Atunci cine este Tatăl lui Isus Hristos? Duhul Sfânt. Și cine este Cel ce locuiește în voi? Ei bine, El este de asemenea Dumnezeu Tatăl, nu-i așa?

„Ea va naște un Fiu, și-i vei pune numele ISUS...”

Aici este Dumnezeu – Tatăl: aici este Dumnezeu – Duhul Sfânt și aici este Dumnezeu – Fiul. Înțelegeți? Sunt ei trei dumnezei? Biblia nu învață așa ceva. Tatăl și Duhul Sfânt trebuie să fie Unul și Același, pentru că altfel Isus a avut doi tați. Înțelegeți? El nu putea avea doi tați, voi știți aceasta.

„...Ea va naște un Fiu, și-i vei pune numele ISUS, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele Sale.”

Toate aceste lucruri s-au întâmplat ca să se împlinescă ce vestise Domnul prin prorocul, care zice:

„Iată, fecioara va fi însărcinată, va naște un fiu și-i vor pune numele EMANUEL” care tălmăcit, înseamnă „Dumnezeu este cu noi.” (Matei 1.18-23).

Acesta a fost Matei capitolul 1, iar în Matei 28.19, Isus a spus: *„Duceți-vă...și-i botezați în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.”* Care este Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt? ISUS HRISTOS, desigur.

Dacă citiți sfârșitul unei povești de dragoste, iar acolo scrie: „John și Mary au trăit fericiți pentru totdeauna”, vă întrebați cine sunt John și Mary, iar pentru a afla,

mergeți la începutul poveștii. Tot așa, dacă în Cuvânt nu există nici un nume: Tată, Fiu și Duh Sfânt, vă întoarceți la începutul Cărții ca să vedeți despre cine este vorba.

În ziua de rusalii, Petru a spus: „*Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor...*” (Fapte 2.38). El a avut descoperirea și la fel Ioan, iar descoperirea era ISUS. El S-a descoperit pe Sine chiar aici: „*Eu sunt Cel ce este, Cel ce era, Cel ce vine, Cel Atotputernic.*” (Apocalipsa 1.8).

Acum să luăm repede versetul 6, ca să putem pleca cât se poate de repede.

„...și a făcut din noi o împărăție și preoți pentru Dumnezeu, Tatăl Său: a Lui să fie slava și puterea în vecii vecilor. Amin!”

Puteți vedea descoperirea? Vedeți cum S-a descoperit El? Oamenii se scarpină în cap și se trag de păr, încercând să afle ce este „Tată, Fiu și Duh Sfânt” și fac trei din Unul. Nu vă trageți de păr, nici nu vă scărpiți în cap, ci priviți în sus pentru că de acolo vine descoperirea. Așa este corect. El vă va descoperi Adevărul; vă va arăta că „Tată, Fiu și Duh Sfânt” sunt slujbele în care S-a arătat Dumnezeu.

După natura Sa, El este Duh, „Cel ce există prin Sine însuși”... Apoi, Și-a creat un trup și a locuit în El ca să-Și verse propriul Sânge. Nu prin sex, așa cum s-a întâmplat în grădina Eden, ci S-a arătat într-un trup creat. Și prin acel trup născut din fecioară, El a dat un Sânge care ne-a sfințit și ne-a dezlegat de necredința noastră ca să credem în El. Și când credem în El, Îl primim în inima noastră: Acesta este Dumnezeu în noi. Deci, Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt: trei slujbe la fel ca cele de Profet, Preot și Împărat. Este același lucru.

În versetul 7 este **anunțul**:

„Iată că El vine pe nori. Și orice ochi Îl va vedea; și cei ce L-au străpuns. Și toate semințiile pământului se vor boci din pricina Lui...”

Oh, cât timp mai aveam? Mai aveți răbdare încă 20-30 de minute? (Adunarea spune: „Amin”). Deseară vom încerca să privim „**Viziunea din Patmos**”.

Vă simțiți bine? („Amin”). Iubiți această Biblie veche? („Amin”). A cui descoperire este ea?

Dumnezeu ia Cartea și ridică vălul, spunând: „Aici este El: Profetul, Preotul, Împăratul, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, Cel ce este, Cel ce era, Cel ce vine. El este Dumnezeu.”

Acum, Dumnezeu ne va ajuta să dăm puțin vălul la o parte.

„Iată că El vine pe nori...”

Cum vine El? **Pe nori.** Pe ce fel de nori? Pe nori de slavă. Nu pe nori de ploaie ca aceștia cu tunete, ci pe nori de slavă. Dacă priviți, când Petru și ceilalți doi ucenici L-au însoțit pe muntele schimbării la față, a fost acoperit de un nor cu umbra lui și hainele Lui au strălucit: Puterea lui Dumnezeu.

Oh, noi vom ajunge la aceste lucruri în epocile Bisericii! Când mă gândesc la ele, întreaga mea ființă se cutremură. Când vine El? Vedeți, în timpul în care trăim noi, nu a mai rămas nici o nădejde decât venirea Lui.

„...Și orice ochi Îl va vedea...”

**Acum, aceasta nu este venirea de la răpire. Dar despre ce este vorba?
Despre venirea următoare.**

„...și cei ce L-au străpuns. Și toate semințiile pământului se vor boci din pricina Lui...”

Acum vom merge înapoi și vom lua câteva exemple. Mai întâi vom lua capitolul 12 din Zaharia. În ordine. *„...Și Domnul adăuga în fiecare zi la numărul lor pe cei ce erau mântuiți.”* (Fapte 2.47). Cât de recunoscători trebuie să fim pentru descoperirea lui Isus Hristos! Sunteți bucuroși?

Noi o vom tipări cât se poate de repede sub formă de carte, iar atunci o veți putea avea ca s-o citiți și s-o studiați în liniște în camera voastră.

În ordine. Deci vom lua capitolul 12 din Zaharia. Aș, vrea s-o facem în smerenie, spre slava lui Dumnezeu. Vom începe de la versetul 9. Fiți atenți:

„În ziua aceea* (Zaharia profețește cu 478 de ani înainte de venirea lui Hristos), ***voi căuta să nimicesc toate neamurile care vor veni împotriva Ierusalimului. (Gândiți-vă la aceasta).**

Atunci voi turna peste casa lui David și peste locuitorii Ierusalimului, un duh de îndurare și de rugăciune, și își vor întoarce privirile spre Mine, pe care L-au străpuns.”

Când se întoarce Evanghelia la evrei? Când ziua neamurilor se termină, Evanghelia este gata să meargă la ei. Oh, dacă aș putea să vă prorocesc câte ceva din ceea ce este pe cale să se întâmple chiar în timpul acesta! Înțelegeți? Aceste lucruri urmează să se întâmple, iar noi vom ajunge la ele (să le studiem) în epocile Bisericii. Acest lucru măreț care urmează să se întâmple, va avea loc când se va

împlini Apocalipsa 11. Atunci se vor ridica cei doi proroci: Ilie și Moise, care vor merge la evrei. Noi suntem gata pentru aceasta.

Totul este pus în ordine în ce privește Mesajul pentru neamuri și așa cum iudeii L-au adus la neamuri, neamurile Îl vor da înapoi la iudei și va avea loc răpirea. Țineți minte că ceea ce am spus aici va veni după necaz, iar Mireasa nu va trece prin perioada necazului. Noi știm aceasta pentru că așa spune Biblia, înțelegeți? În ordine.

Și ce va turna El atunci peste casa lui Israel? Același Duh Sfânt. Vedeți? După ce Biserica dintre neamuri s-a dus.

„...își vor întoarce privirile spre Mine, pe care L-au străpuns. Îl vor plânge cum plânge cineva pe singurul lui fiu, și-L vor plânge amarnic, cum plânge cineva pe un întâi născut.

În ziua aceea, va fi jale mare în Ierusalim, ca jalea din Hadadrimon în valea Meghidonului.

Țara se va jeli, fiecare familie deosebit: familia casei lui David deosebit, și femeile ei deosebit; familia casei lui Natan deosebit, și femeile ei deosebit...și toate celelalte familii, fiecare familie deosebit...” (Zaharia 12.9-14).

Ce se va întâmpla când El va veni pe nori de slavă la a doua Sa venire? Atunci ei Îl vor întreba: „De unde vin aceste răni pe care le ai la mâini?” iar El le va răspunde: „În casa celor ce Mă iubeau le-am primit.” (capitolul 13.6).

Acela nu va fi un timp de jale doar pentru evreii care L-au respins ca Mesia, ci și pentru aceia dintre neamuri care L-au respins ca Mesia al lor în timpul harului

pentru ei. Ei vor plânge și se vor boci și la fel vor plânge fecioarele adormite, care au neglijat să ia ulei în candelile lor.

Știm că au fost zece fecioare care au ieșit: toate curate, dar cinci dintre ele au avut ulei în candelile lor, pe când celelalte cinci au neglijat să-și umple candelile, de aceea au fost aruncate afară, unde va fi plânsul și scrâșnirea dinților. Atunci se întâmplă aceasta: „*toți se vor jeli...*” și Biblia mai spune că: „*acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.*” (Matei 25.30b).

Acum vă voi mai arăta ceva. Dacă vreți să vă notați, este Geneza 45. Mi-ar plăcea să citim din locul unde Iosif se face cunoscut fraților săi, ca să vedem simbolurile care arată ce se va întâmpla în ziua aceea, apoi le vom lega împreună.

„Iosif nu s-a mai putut stăpâni înaintea tuturor celor ce-l înconjurau. Și a strigat: „Scoateți afară pe toată lumea!” Și n-a mai rămas nimeni cu Iosif, când s-a făcut cunoscut fraților săi.

A izbucnit într-un plâns așa de tare că l-au auzit egiptenii și casa lui Faraon.

Iosif a zis fraților săi: „Eu sunt Iosif! Mai trăiește tatăl meu?” Dar frații lui nu i-au putut răspunde, așa de încremeniți rămăseseră înaintea lui.

Iosif a zis fraților săi: „Apropiați-vă de mine.” Și ei s-au apropiat. El a zis: „Eu sunt fratele vostru Iosif, pe care l-ați vândut ca să fie dus în Egipt.

Acum, nu vă întristați și nu fiți mâhniți că m-ați vândut ca să fiu adus aici, căci ca să vă scap viața m-a trimis Dumnezeu înaintea voastră.

Iată sunt doi ani de când bântuie foametea în țară; și încă cinci ani, nu va fi nici

arătură, nici seceriș.

Dumnezeu m-a trimis înaintea voastră ca să vă rămână sămânța vie în țară, și ca să vă păstreze viața printr-o mare izbăvire.” (Geneza 45.1-7).

Haideți să comparăm aceasta cu Zaharia 12. Aici avem simboluri, dar dacă le învățați veți înțelege întotdeauna corect.

Iosif era urât de frații săi, este adevărat? El simbolizează Biserica adevărată umplută cu Duhul Sfânt. De ce îl urau frații lui? Pentru că era duhovnicesc, dar nu avea nici o vină pentru că vedea vedenii sau visa visuri pe care le putea tălmăci; nu se putea împotrivi, pentru că acele lucruri erau în el și nu putea aduce la suprafață decât ceea ce era în el. Aceasta înseamnă că frații lui l-au urât fără motiv, dar tatăl său, care era un profet, îl iubea.

Același lucru s-a întâmplat cu Isus. Dumnezeu Și-a iubit Fiul, dar frații Săi, fariseii, saducheii și ceilalți, l-au urât pentru că putea vindeca bolnavii, vedea vedenii, le tălmăcea și avea prorocii. Înțelegeți ce vreau să spun? Astfel, ei l-au urât fără să aibă vreun motiv.

Ce au făcut frații lui cu Iosif? L-au aruncat într-o groapă și au spus că a murit. l-au luat haina în șapte culori pe care o primise de la tatăl său și au murdărit-o cu sânge...

Curcubeul are șapte culori. Noi vom ajunge la aceste lucruri mai târziu, poate chiar în seara aceasta, când îl vom vedea pe Isus arătând ca piatra de iaspis și de sardiu și cu acel curcubeu deasupra capului. Curcubeul este un semn al legământului. Astfel, Dumnezeu avea semnul legământului Său peste Iosif.

Deci, ei i-au luat haina, au murdărit-o cu sânge și au dus-o la tatăl lor, care și-a

închipuit că fiul său murise. Apoi l-au scos din groapă și l-au vândut în Egipt, ajungând astfel în casa unui dregător. Mai târziu, a ajuns în închisoare, iar acolo a tălmăcit visele avute de doi oameni, spunând ce se va întâmpla cu fiecare dintre ei. Astfel, pitarul a fost ucis, iar paharnicul a scăpat, după cum spusese Iosif.

După aceea a ajuns la dreapta lui Faraon și nici un om nu putea ajunge la Faraon decât prin Iosif. Dacă priviți viața lui Iosif, veți vedea că Îl simbolizează în toate pe Hristos: cum a fost vândut; cum a stat în închisoare alături de cei doi: pitarul și paharnicul și toate celelalte.

Când Iosif a fost în închisoare, împreună cu el au fost doi oameni: unul a fost salvat, iar celălalt a pierit.

Când Isus a fost pe cruce, alături de El au stat doi osândiți: unul a fost salvat, iar celălalt a pierit.

Apoi, observați: după ce a fost dat jos de pe cruce și a înviat, S-a înălțat la cer și stă la dreapta marelui Duh laHVeH, așa că: „*Nimeni nu poate veni la Dumnezeu decât prin Mine.*” Nu prin mijlocirea Mariei, nici prin binecuvântarea dată de cineva, ci doar prin Isus Hristos, singurul Mijlocitor care există între Dumnezeu și oameni; prin acel trup scump în care Dumnezeu a locuit printre noi și care a purtat Numele lui Dumnezeu; Numele omenesc al lui Dumnezeu.

Nu pot merge mai departe, deoarece se pare că cineva nu înțelege, iar Duhul Sfânt mă avertizează să părăsesc puțin subiectul nostru ca să vă mai arăt ceva.

Când a ajuns în slavă vestea că Adam, fiul lui Dumnezeu a căzut, a trimis El vreun înger să-l salveze? A trimis vreun fiu, sau a trimis pe altcineva? O, nu, ci a venit El Însuși să-și răscumpere fiul pierdut. Aleluia! Dumnezeu nu S-a încrezut în nimeni, ci doar în El Însuși. Astfel, Dumnezeu însuși S-a făcut trup, a locuit printre noi și a răscumpărat omul.

De aceea spune Biblia că „*Noi suntem răscumpărați prin Sângele lui Dumnezeu.*” Dumnezeu cel nemuritor S-a făcut muritor (în trupul de carne) ca să îndepărteze păcatul. Pentru aceasta, a devenit El Însuși Mielul de Jertfă și a intrat după perdea, în slavă, cu propriul Său Sânge.

Iosif a fost dus în Egipt, iar după ce a ieșit din închisoare, a ajuns la dreapta lui Faraon și s-a îngrijit de toate lucrurile. Astfel, totul a prosperat în zilele lui.

Când Isus va reveni, chiar *și pustia va înflori ca un trandafir*, pentru că El este Fiul binecuvântării simbolizat de Iosif.

Când Iosif a fost în casa dregătorului, tot ce a făcut el a fost binecuvântat; când s-a aflat în închisoare, toată închisoarea a fost binecuvântată, iar când a ajuns mai mare peste Egipt, toată țara a fost binecuvântată.

Când El va reveni ca Împărat, vom avea o Țară binecuvântată. Atunci vechile deșerturi vor înflori și pretutindeni va fi verdeață, așa că fiecare dintre noi vom sta sub smochinul nostru, ne vom bucura și vom trăi pentru totdeauna în prezența Sa.

El era Fiul omului: Profetul, Jertfa. Amin. Este Fiul lui Dumnezeu: Marele Preot; și va veni ca Fiul lui David: Împăratul, stând pe tronul majestății Sale. Fiul omului: Dumnezeu manifestat ca Fiu. El a coborât din slavă și a devenit Om ca să îndepărteze păcatele noastre. Ca Om El era Profetul; acum este Marele Preot, iar când va reveni va fi Împăratul. El este Împăratul cerului; este Împăratul sfinților și este Împăratul veșniciei. A fost întotdeauna Împărat și va fi pentru totdeauna Împăratul veșniciei.

Acum observați: când Iosif mergea undeva, trebuia să se sune din trâmbiță și să strige: *În genunchi! Trece Iosif.*” Nu conta ce făceau oamenii – că vindeau produse pe stradă sau altceva -, când suna trâmbița trebuiau să-și plece genunchii. Un om tocmai era gata să întindă mâna după banii lui, dar a trebuit să îngenuncheze

pentru că trecea Iosif. Oh! Un eunuc tocmai voia să scrie un act, dar a trebuit să se oprească, deoarece trâmbița vestea că vine Iosif.

Într-una din aceste zile, când va suna trâmbița lui Dumnezeu și cei adormiți în Hristos vor învia, timpul se va sfârși și se vor ivi zorile veșniciei. Atunci fiecare genunchi se va pleca și fiecare limbă va mărturisi despre aceasta. Acum înțelegeți? Păcatele unor oameni merg înainte, iar ale altora îi urmează.

Dar priviți mai departe. Ce glorios! Iosif s-a căsătorit cu o femeie dintre neamuri și a primit doi fii: pe Manase și pe Efraim. Iar când bătrânul Iacov a dorit să-i binecuvânteze, Efraim a stat la dreapta, iar Manase la stânga, pentru ca binecuvântarea să vină peste cel mai vârstnic.

Dar când a început să se roage, mâinile lui s-au încrucișat, așa că și-a pus mâna dreaptă peste cel mai tânăr și nu peste cel mai mare. Atunci Iosif i-a zis: *„Nu așa, tată, căci acela este cel întâi născut: pune-ți mâna dreaptă pe capul lui.”* (Geneza 48.18), iar Iacov a răspuns: *„Știu, fiule, dar Dumnezeu mi-a încrucișat mâinile.”*

Ce? De la evrei, întâiul născut, alesul lui Dumnezeu, binecuvântarea a trecut prin cruce la neamuri. Prin cruce, harul a trecut de la evrei la neamuri. Ei L-au respins; au respins harul, de aceea Și-a ales Mireasa dintre neamuri.

Acum, evreii au fost afară din părtășie pentru mulți ani. Fiți atenți, căci vom ajunge din nou la Zaharia, acolo unde scrie că toate familiile au plâns și s-au bocit, zicând: *„Cum am putut face așa ceva? Cum a fost posibil?”* căci Îl vor întreba, chiar cei ce L-au străpuns: *„De unde vin aceste răni pe care le ai la mâini?”*

El va veni pe nori și atunci Îl vor vedea chiar și cei ce L-au străpuns și fiecare casă va plânge, se va jeli și nu vor ști ce să facă.

Voi știți ce s-a întâmplat mai departe cu Iosif. Când și-a văzut frații s-a prefăcut că nu știe ebraica și a vorbit cu ei prin talmaci. Făcea aceasta ca să îi cerceteze, până când, într-o zi l-au adus cu ei și pe fratele lor mai mic, pe Beniamin, iar vederea lui a pus sufletul lui Iosif pe jar.

Ce va pune sufletul lui Iosif al nostru, al lui ISUS, pe jar în timpul acesta? Acea biserică tânără care a trăit mulți ani acolo jos, în Iran, ținând poruncile lui Dumnezeu. Acela este un popor nou născut care s-a adunat din nou în Palestina. Steaua lui David cu șase colțuri, steagul cel mai vechi din lume, flutură din nou ca semn că în ultimii ani s-a născut o națiune: ISRAELUL.

Națiunile se rup, Israelul se trezește,

Semnele pe care Biblia le-a prezis;

Zilele neamurilor sunt numărate, cu greu apăsate;

Întoarceți-vă, o, disprețuiților la ai voștri.

Ziua răscumpărării este aproape,

Inimile oamenilor se prăbușesc de frică (uitați-vă numai la toate aceste bombe atomice)

Fiți plini de Duhul; candelile să vă fie curate,

Priviți în sus! Răscumpărarea voastră e aproape.

Profeții mincinoși mint,

Adevărul lui Dumnezeu Îl neagă:

Că ISUS HRISTOS este DUMNEZEUL nostru; (glorie! Căci descoperirea Sa vine).

Astfel, noi vom umbla pe unde apostolii au călcat

Căci ziua răscumpărării se apropie,

Inimile oamenilor se prăbușesc de frică;

Fiți plini de Duhul lui Dumnezeu;

Candelele să vă fie curate.

Priviți în sus! Răscumpărarea voastră e aproape.

Oh!

Când Iosif l-a văzut pe micuțul Beniamin stând acolo...oh, acela era fratele lui mai mic.

Evreii se întorc înapoi, acolo unde vor fi cei 144.000 care Îl vor primi pe Hristos când va reveni. Atunci ei vor zice: „Acesta este Dumnezeuul nostru pe care-L așteptăm de multă vreme.”

Apoi Îi vor vedea rănila și Îl vor întreba: „De un vin aceste răni pe care le ai la mâini?”, iar El le va răspunde: „În casa celor ce Mă iubeau le-am primit.”

Atunci ei vor plânge și se vor jeli, fiecare familie în parte: familia lui David și toate celelalte, căci Îl vor vedea pe Acela pe care L-au străpuns.

Și ce le va spune El? Uitați-vă ce a spus Iosif. Când a stat în fața fraților săi, Iosif l-a văzut pe micuțul Beniamin; l-a văzut pe Efraim, pe Gad și pe toți ceilalți; i-a văzut pe cei zece frați ai săi. El știa că sunt frații săi, iar când l-a privit pe Beniamin nu s-a mai putut stăpâni, așa că a strigat: „Scoateți afară pe toată lumea!”

Dar unde era soția și copiii săi? S-au dus în palat. Unde va merge Mireasa dintre neamuri la răpire? În palat. Aleluia! Mireasa va fi luată de pe acest pământ; va fi răpită, și nu va fi prezentă când El se va face cunoscut fraților Săi, celor care L-au străpuns.

Frații lui Iosif nu îl cunoșteau și își ziceau: „Oh, prințul acesta puternic...” Ei nu știau că el înțelege ce vorbesc între ei și își ziceau unul altuia: „Ei bine, nu ar fi trebuit să-l ucidem pe fratele nostru, Iosif, căci acum vom plăti pentru fapta noastră.” Cred că Ruben este cel care a spus: „Nu ar fi trebuit să-l ucidem pe fratele nostru, pentru că acum vom plăti pentru fapta noastră.” Credeți că nu îi înțelegea? Oh, ba îi înțelegea!

Unii cred că El nu poate înțelege vorbirea în limbi, dar El știe toate lucrurile. Da, El le știe pe toate. Și priviți! Înainte ca prima împărăție a neamurilor să se prăbușească - capul de aur (Babilonul), - a venit o vorbire în limbi și tălmăcirea ei. Cum s-a sfârșit prima mare împărăție a neamurilor? Pe perete a apărut o mână care a scris într-o limbă necunoscută, apoi s-a ridicat un om care a tălmăcit acele cuvinte. Acum se va sfârși în același fel. Amin. Așa a început și se sfârșește la fel.

Deci, ei se gândeau că Iosif nu înțelege ceea ce vorbeau, dar el înțelegea totul.

„Vedeți ce am făcut?” își ziceau ei, și atunci Iosif a văzut că le părea rău pentru ceea ce făcuseră cu el.

Da, El va vedea tristețea și regretul lor pentru că L-au respins și astfel va simți că nu se mai poate stăpâni. Atunci Își va lua Mireasa de pe pământ și o va duce în slavă, apoi se va întoarce. Acela este timpul când toate semințiile pământului se vor jeli

Ce au făcut ei? Ruben și toți ceilalți au început să plângă. Oh, ei se temeau de el, de aceea au spus: „Este el, iar acum ne va ucide. Da, ne va ucide chiar acum, pentru că el este Iosif, fratele nostru care a stat atât de mult departe de noi. Ne-a adus aici ca să neucidă.”

Dar el le-a zis: „Nu vă temeți, pentru că Dumnezeu a îngăduit aceasta ca să vă scape viața.”

Ce a făcut Dumnezeu? De ce L-au respins evreii pe Isus? Pentru ca noi, neamurile să fim poporul chemat pentru Numele Lui... Dumnezeu a făcut aceasta ca să păstreze viața Bisericii dintre neamuri. (fratele Branham bate de trei ori în amvon).
Mireasa.

Atunci toate semințiile pământului se vor jeli; se vor ascunde prin peșteri și vor cere stâncilor să cadă peste ei. Da, fiecare seminție se va jeli din pricina Lui; fiecare familie în mod deosebit și vor zice: „Cum am putut face aceasta? Cum de L-am respins? Iată-L, acolo stă El, Dumnezeul pe care L-am așteptat, iar mâinile Lui poartă semnele lăsate de cuiele bătute de noi!”

Acestea sunt exact cuvintele pe care le-au spus și frații lui Iosif când l-au văzut: „Acesta este Iosif, fratele nostru pe care l-am vândut.”

Și el le-a zis: „Eu sunt Iosif, fratele vostru pe care I-ați vândut în Egipt...”

Oh, ei erau speriați, plângeau și se jeleau, zicându-și unul celuilalt: „Ce am făcut?”

Dar el le-a spus: „Nu vă temeți și nu fiți supărați, căci Dumnezeu a făcut aceasta; El m-a trimis înainte.”

Dumnezeu i-a creat pe toți oamenii. Albi, negri, maro, galbeni, indiferent de culoare, toți au fost creați de Dumnezeu. El i-a creat pe toți și toate lucrurile sunt pentru slava lui Dumnezeu. Astfel, evreii L-au respins ca să poată fi luată Mireasa dintre neamuri. Acesta este motivul pentru care toate aceste lucruri sunt simboluri.

Astfel, Mireasa dintre neamuri, acea Biserică slăvită a cincizecimii, spălată în Sângele Mielului și cu Puterea învierii în ea, va pleca în răpire într-o clipă, într-o clipeală de ochi, ca să fie pentru totdeauna în prezența lui Isus. Apoi El o va lăsa acolo și se va întoarce înapoi pentru a se face cunoscut fraților Săi.

Priviți ce spune Scriptura în încheiere. Oh!

„Iată că El vine pe nori. Și orice ochi Îl va vedea (aici El vorbește despre venirea de după răpire),...și cei ce L-au străpuns....”

Acesta este versetul 7 din capitolul 1:

„...Și orice ochi Îl va vedea; și cei ce L-au străpuns. Și toate semințiile pământului se vor boci din pricina Lui. Da. Amin.”

Apoi urmează acest verset măreț:

„Eu sunt Alfa și Omega... (Eu sunt „A” și „Z”)”

Petru a spus în Fapte 2.36: „Să știe bine dar, toată casa lui Israel, că Dumnezeu a făcut Domn și Hristos pe acest Isus, pe care L-ați răstignit voi.”

În Ioan 14.8, Filip i-a zis Domnului Isus: „Doamne, arată-ne pe Tatăl și ne este de ajuns,” la care El i-a răspuns: „De atâta vreme sunt cu voi și nu M-ai cunoscut, Filipe? **Cine M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl. Cum zici tu dar: „Arată-ne pe Tatăl?” „Eu și Tatăl una suntem.”** (Ioan 10.30).

Odată, o doamnă mi-a zis:

„Un moment, frate Branham. Tu și soția ta sunteți, de asemenea, una.”

„Da, dar nu în felul acesta”, am răspuns eu.

„Pardon?”

„Mă vezi?” am întrebat-o.

„Da”, a răspuns ea.

„Dar pe soția mea o vezi?”

„Nu.”

„Aici este diferența, pentru că El a spus: **„Cine M-a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl.”**

În această legătură vă puteți nota și textul din 1 Ioan 5.7-8. Acest text a fost scris de același bărbat care a primit și descoperirea lui Isus Hristos (fratele Branham bate de câteva ori în amvon):

*„Căci trei sunt care mărturisesc în cer: **Tatăl, Cuvântul și Duhul Sfânt, și aceștia trei una sunt***

*Și trei sunt care mărturisesc pe pământ: **Duhul, apa și sângele și aceștia una sunt în mărturia lor.***” (nu sunt unul, ci sunt una în mărturie).

Voi nu puteți să-L aveți pe Tatăl fără să-L aveți pe Fiul și nu puteți să-L aveți pe Tatăl sau pe Fiul, fără să-L aveți pe Duhul Sfânt. Corect. Apa, sângele și Duhul, sunt elementele trupului Său.

Care este primul lucru care se petrece când femeia dă naștere unui copil? Mai întâi vine apa; apoi sângele și la urmă duhul. Pruncul primește suflarea de viață și începe să respire. Apă, sânge și duh: aceste elemente apar la nașterea firească dar și la cea duhovnicească: botezul în apă în Numele lui Isus Hristos, neprihănirea prin credința în Domnul Isus Hristos: apa. Care este următorul pas? Sfințirea, curățirea și punerea în slujbă.

Aici ați eșuat voi, nazarinii, pentru că nu ați mers mai departe. Vasele sunt sfințite și pregătite pentru slujbă pe altar, dar nu sunt încă puse în lucrare. *„Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci a lor este Împărăția cerurilor.”* (Matei 5.6). Vasele sunt sfințite. Acesta este adevărul. Sunt asemenea unei fecioare. Cuvântul „fecioară” înseamnă „pură, sfântă, neîntinată, curată,” iar Biblia spune că cinci fecioare au avut ulei, iar cinci nu au avut. Cinci au fost umplute cu Duhul Sfânt, iar cinci au rămas doar la sfințire.

Voi, baptiștii, prezbiterienii, „ați primit Duhul Sfânt de când ați crezut?”

„Nici n-am auzit măcar că a fost dat un Duh Sfânt.”

„Dar cu ce botez ați fost botezați?”

Când și-a pus Pavel mâinile peste ei (după ce fuseseră făcuți neprihăniți și sfințiți), au fost umpluți cu Duhul Sfânt.” (Fapte 19.2-6). Corect. Apă, Sânge și Duh.

Isus a venit să spele, să curețe și să sfințească o Biserică în care să locuiască. Da, Dumnezeu Și-a dat propriul Sânge ca să ne curețe de păcatul nașterii prin sex și să facă din noi un vas sfințit în care să poate veni.

„Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea; pentru că **Eu** (pronume personal), **sunt cu voi și în voi**, până la sfârșitul veacului.” (Ioan 14.19; Matei 28.20b).

Amin. Eu voi fi cu voi și în voi, până la capăt. și: *Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi*” pentru că: „Acele semne îi vor urma pe cei ce vor crede.” (Ioan 14.12; Marcu 16.17). Dumnezeu în Biserica Sa. Oh, Doamne! Dumnezeirea.

„Căci trei sunt care mărturisesc în ceruri: Tatăl, Cuvântul și Duhul Sfânt.” Acum, voi puteți fi neprihăniți fără să fiți sfințiți și puteți fi sfințiți fără să aveți Duhul Sfânt. Acesta este adevărul. Voi puteți avea un duh sfințit fără să fie umplut; puteți avea inima curată și sfințită, fără să fie însă umplută cu Ceva.

Referitor la aceasta, Isus a zis: „Duhul necurat când a ieșit dintr-un om, umblă prin locuri fără apă, căutând odihnă, și n-o găsește.

Atunci zice: „Mă voi întoarce în casa mea, de unde am ieșit. Și când vine în ea, o găsește goală, măturată și împodobită.

...și starea din urmă a omului acestuia ajunge mai rea decât cea dintâi...” (Matei 12.43-45).

Aceasta s-a întâmplat cu voi, „Sfinții pelerini”, nazarinii și așa mai departe. Voi ați primit sfințirea, dar când vine Duhul Sfânt și începe să vorbească în limbi și să facă semne și minuni, huliți lucrarea lui Dumnezeu spunând că este un duh necurat care vine de la Diavolul. Vedeți unde a ajuns biserica voastră din cauza aceasta?

Ieșiți din ea! Acesta este ceasul. Descoperirea lui Isus Hristos a fost arătată. Dumnezeu S-a descoperit, iar Puterea Duhului Sfânt a legitimat-o. Amin. Ziua răscumpărării este aproape.

Acum priviți dumnezeirea în El:

1Timotei 3.16: „...Și fără îndoială, mare este taina evlaviei... Dumnezeu a fost arătat în trup...a fost văzut de îngeri...a fost crezut în lume, a fost înălțat în slavă.” (Oh, doar înainte, înainte și înainte).

Dar unde suntem acum? La sfârșitul versetului 8, iar în seara aceasta vom continua cu versetul 9, **Viziunea din Patmos**. Oh, în visticerie există lucruri mărețe pentru noi. Îl iubiți? (Adunarea spune: „Amin”).

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,

Pentru că El m-a iubit întâi;

Și a câștigat salvarea mea,

Pe lemnul Calvarului.

Faceți cu adevărat aceasta? Vi s-a făcut Dumnezeu cunoscut pe Sine Însuși? V-a fost descoperit că Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu este Dumnezeu manifestat în trup ca să ne ia păcatele? El Se descoperă pe Sine în Biserica Sa din aceste zile din urmă, făcându-ni-se cunoscut.

Priviți lucrurile care se desfășoară în biserică, iar la încheierea acestui Mesaj veți vedea dacă Biblia nu vorbește despre ele întocmai. Veți vedea dacă nu este exact așa în epoca Efes, în Pergam, în Tiatira și în fiecare epocă. S-a spus ce va face Luther; ce va face Wesley și cum denomiinațiunea pentecostală va intra într-o stare căldicică, laodiceană. Totul este perfect, iar noi am ajuns la sfârșit.

Oh, sunt atât de bucuros! Oh prieteni, mă simt obosit! Priviți lumea și vedeți haosul în care este, apoi gândiți-vă că venirea Domnului este foarte aproape. Noi suntem la sfârșitul epocii.

Inimile oamenilor sunt cuprinse de frică. Pretutindeni, la radio se aud doar avertizări: „Pregătiți-vă pentru un raid aerian! Luați aceasta înăuntru!...” Cum credeți că vă veți ascunde de bomba atomică? Nu o puteți face pentru că ea va pătrunde până la o sută cincizeci de picioare în adâncime și pe o distanță de o sută cincizeci de mile pătrate. Păi, dacă una din aceste bombe ar lovi aici, în Jeffersonville, ar face totul bucăți până în Indianapolis. Este greu de spus la ce se va ajunge dacă fac aceasta.

Și priviți. Nu este nevoie s-o facă Rusia, pentru că o poate face Cuba, sau un ținut micuț ca Alcatrazul. ..

Pentru aceasta nu este nevoie de o armată, ci este destul un fanatic în mâinile Diavolului. Acesta este adevărul. El o va face, iar aceasta va duce la sfârșitul tuturor lucrurilor. Oh, dar lăsați-mă să vă spun acest lucru binecuvântat! Când vedem că aceste lucruri sunt pe cale să se întâmple; dacă ar avea loc înainte să vină dimineața, amintiți-vă că **Mireasa va fi răpită înainte ca să se întâmple aceste lucruri.**

Acum, ca să nu puteți fi dezinformați, amintiți-vă că Isus a spus: „*Cum a fost în zilele lui Noe...cum a fost în zilele lui Lot...*” Astfel, înainte de a cădea prima picătură de ploaie, Noe a fost în arcă. Înțelegeți? El a fost dus acolo. Noe îi simbolizează pe evrei, dar Enoh s-a dus Acasă fără să moară; și când Noe l-a văzut pe Enoh plecând, a știut că sosise timpul să construiască arca. Așa este. Acela a fost semnul pentru Noe: plecarea lui Enoh Acasă. Și de îndată ce Biserica dintre neamuri va fi răpită, El se va face cunoscut evreilor. Înțelegeți? Așa este corect.

Amintiți-vă că în zilele lui Lot, înainte ca o fărâamă de foc să atingă pământul, îngerul i-a spus: „*Grăbește-te! Grăbește-te! Leși afară de aici, căci nu pot face nimic până nu pleci!*” (Geneza 19.22 – parafrizare). Da, înainte ca focul să lovească cetatea, Lot și familia lui au fost scoși afară și au plecat. Tot așa, **răpirea va avea loc înainte de începerea necazului.**

Necazul. Mulți oameni au încurcat lucrurile, dar dacă va fi cu voia Domnului, le vom îndrepta săptămâna aceasta. Voi priviți după necazul cel mare, dar priviți simbolurile din Biblie și veți vedea că acelea sunt zilele de necaz pentru Iacov.

Necazul nu are nimic a face cu Biserica dintre neamuri iar în Biblie nu este nici un simbol referitor la aceasta, pentru că ea va fi răpită. Apoi vor veni Moise și Ilie la Israel și vor face acele lucruri: vor transforma apa în sânge și altele. Duhul lui Ilie se va întoarce pentru a cincia oară. Noi știm că el nu a murit niciodată. Moise a murit și nimeni nu a știut unde a fost îngropat, dar a înviat deoarece s-a arătat pe muntele schimbării la față împreună cu Ilie și a stat de vorbă cu Isus. Vedeți?

Astfel, ei vor veni înapoi când se va termina timpul lucrării dintre neamuri; vor predica la evrei, vor lovi pământul și vor închide cerul. Apoi vor fi uciși, iar „trupurile lor moarte vor zace în piața cetății celei mari, care în înțeleș duhovnicesc, se cheamă „Sodoma” și „Egipt”, unde a fost răstignit și Domnul lor.” (Apocalipsa 11.8). Totul se leagă perfect.

Trupurile lor moarte vor fi lăsate în stradă timp de trei zile și jumătate, pentru că prin slujba lor judecata lovise toate lucrurile.

Priviți fotografiile pe care le-am primit de la fratele Koop din America de Sud, unde a fost ucis acel misionar pentecostal împreună cu soția și copiii săi, fiind lăsați să zacă în stradă timp de trei sau patru zile. Nici măcar nu i-au ars, ci treceau doar pe lângă ei și îi scui-pau. Fetița ținea în brațe o păpușă și era umflată toată. Vedeți cum se împlinesc cuvintele: „...își vor trimite daruri unii altora...” ? (Apocalipsa 11.10).

Priviți cum sunt simbolizate toate acestea în Biblie și veți vedea că biserica va face din nou aceasta. Acesta este adevărul. Totul este foarte aproape și înaintează cât se poate de subtil, asemenea un șarpe, ridicând acel semn.

Priviți profeția pe care mi-a dat-o Domnul în 1933 și urmăriți împlinirea ei. Atunci **mi-a fost arătat că femeile vor fi lăsate să voteze**, iar ele vor alege persoana greșită. El mi-a arătat șapte lucruri, iar cinci dintre ele s-au împlinit deja. Apoi **am văzut o femeie mare și puternică, o biserică, ce se va ridica și va prelua conducerea Statelor Unite. Ea va fi o rușine și va merge până la sfârșit.**

El mi-a mai spus: „**Ei vor avea o mașină teleghidată care va rula fără șofer.**” și iată că este deja în probe. Duhul Sfânt a spus acest lucru, iar voi o puteți vedea în ziar; nu-l mai puteți nega.

Cu unsprezece ani înainte de construirea liniei Maginot, El a spus că

Germania va trage lumea într-un război și a vorbit despre președintele Roosevelt - totul fiind întocmai.

Nu vreau să-i jignesc pe democrați, dar Cel despre care vorbesc eu nu este nici democrat, nici republican, ci este Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. De aceea, nu sunt nici republican, nici democrat, ci sunt creștin.

Priviți acea grămadă de renegați care mai zilele trecute au schimbat urnele pentru vot, așa că dacă voiți să-l votați pe domnul Nixon, vă trezeți că-l aveți pe celălalt individ, pe Edgar Hoover. Câți ați citit aceasta? Păi scrie în toate ziarele și se anunță la toate știrile! Vedeți unde suntem?

Nu există nimic cinstit în afară de Hristos. Amin. Oh, această binecuvântată Carte veche! (fratele Branham bate de trei ori pe Biblie). Ea este singura care vă poate spune cine sunteți, de unde veniți și unde veți merge. Da, domnule, această binecuvântată Carte veche. Oh, toate acestea mă fac să-L iubesc și mai mult! Pe voi, nu?

Credința în Tatăl, credința în Fiul,

Credința în Duhul Sfânt. Aceștia trei sunt UNUL.

Demonii tremură și păcătoșii se trezesc;

Credința în IaHVeH face ca totul să se zdruncine. Amin. (fratele Branham bate în amvon de două ori).

Prieteni, ce zi măreață stă înaintea noastră! Descoperirea lui Isus Hristos, pe care Dumnezeu i-a dat-o lui Ioan, trimițându-l pe îngerul Său, a fost scoasă acum din

vistierie pentru noi, ca s-o vedem de-a lungul epocilor Bisericii.

Fie ca Domnul să ne binecuvânteze în timp ce ne ridicăm în picioare. Pianistul să ne dea un ton pentru cântarea: „la Numele lui Isus cu tine.”

Fără îndoială, în dimineața aceasta se află și străini printre noi. Aș vrea să dați mâna cu ei și să-i invitați acasă, făcându-le astfel o bună primire.

Amintiți-vă că în seara aceasta serviciul va începe la ora 7.00, iar la 7.30, voi vorbi despre „**Viziunea din Patmos**”, iar dacă va fi cu voia Domnului, mâine seara voi vorbi despre prima epocă a Bisericii, despre **Efes**. Acum, înainte de a elibera Tabernacolul, vom cânta „la Numele lui Isus cu tine”:

la Numele lui Isus cu tine,

Copil al întristării și al durerii,

Acesta îți va da bucurie și pace;

Oh, ia-L oriunde mergi!

Nume scump, o, cât de dulce!

Nădejdea pământului și bucuria cerului.

Nume scump, Nume scump, o, cât de dulce!

Nădejdea pământului și bucuria cerului.

Acum, înainte de a cânta strofa următoare, aș vrea ca toți, metodiști, bapțiști, pentecostali, catolici, nazarineni, de la „Sfinții pelerini”, sau orice ați fi, să vă întoarceți spre cei de lângă voi și să dați mâna cu ei, zicând: „Prietene călător creștin, mă bucur să te văd în dimineața aceasta aici. Sunt bucuros că am părtășie cu tine în jurul lucrurilor mărețe ale lui Dumnezeu și, nădăjduiesc să te întâlnesc și deseară.” Spuneți-le ceva de felul acesta în timp ce dați mâna cu ei.

La Numele lui Isus ne plecăm,

Cădem...(te voi revedea deseară, frate)...la picioare.

Rege al regilor, în cer, noi Îl vom încorona;

Când călătoria noastră se va sfârși.

Nume scump, oh, cât de dulce!

Nădejdea pământului și bucuria cerului.

Nume scump, Nume scump, o cât de dulce!

Nădejdea pământului și bucuria cerului.

Până ne întâlnim, până ne întâlnim

Până ne întâlnim, până ne întâlnim,

Până ne întâlnim, până ne întâlnim,

Dumnezeu să fie cu voi, până ne întâlnim din nou!

Să ne plecăm capetele în timp ce continuăm să cântăm: Până ne întâlnim, până ne întâlnim.

(Vine la amvon fratele Neville și continuă cântarea, după care se face rugăciunea de încheiere și invitația pentru serviciul de botez).

- Amin -